Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237, (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250, (212) 227-5251

РІК LXXXVI. Ч. 69 ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК. СЕРЕДА, 28-го БЕРЕЗНЯ 1979 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK. WEDNESDAY, MARCH 28, 1979 No. 69. VOL. LXXXVI.

САДАТ І БЕҐІН ПІДПИСАЛИ ІСТОРИЧНИЙ ДОГОВІР МИРУ МІЖ ЄГИПТОМ Й ІЗРАЇЛЕМ, СЛАВЛЯТЬ КАРТЕРА ЗА ЙОГО РОЛЮ В ЗАМИРЕННІ

Президенти Садат і Картер та прем'єр Беґін після підписання мирного договору

Вашінґтон. — Ізраїльський прем'єр-міністер Менахем Беґін і єгипетський президент Анвар ель-Садат у понеділок, 26-го березня, в городі Білого Дому підписали мирний договір між цими двома країнами Близького Сходу, які були запеклими ворогами понад 30 років, підкреслюючи, що головна заслуґа, що мирний договір взагалі підписано належить президентові Джіммі Картерові.

Беґін і Садат підписали вступні заяви, спільний лист до президента Картера в справі дальших переговорів відносно розв'язки проблеми палестинських арабів і сам текст мирного договору, а відтак президент Картер підписав згадані документи в ролі свідка. Документи були в трьох мовах: англійській, арабській і еврейській.

Після церемонії підписання, яка розпочалася віграванням оркестрою національних гимнів Єгипту, Ізраїля та ЗСА і була передавана на телебаченнях і радіостанціях до великої кількости країн світу, президент Картер, перестерігаючи, що підписання договору — це тільки перший крок, бо далі залишилися деякі розбіжності між поглядами Єгипту та Ізраїля, як теж вказуючи, що більшість інших арабських країн противиться єгипетсько-ізраїльському замиренню, все одно гратулював Садатові та Беґінові за відвагу та миролюбність.

Президент Садат у своїй промові підкреслив, що „людина, яка доконала це чудо — це президент Картер''.

Єгипетський президент, як і прем'єр Беґін зазначили, що після 30-річної ворожнечі і 5-ох воєн нарешті заіснували всі вигляди, що „більше не буде кровопролиття між арабами та ізраїльтянами''. Беґін сказав: „Нехай більше не буде війни; нехай не буде кровопролиття; мир вам; „шалом'', „салам'' навіки". „Шалом" в еврейській мові, а „салам'' в арабській означають „мир''.

„Сьогодні ми відзначуємо перемогу — не у кривавій військовій кампанії, але у надхненній кампанії миру'', — заявив президент Картер, додаючи, що Єгипет, Ізраїль та ЗСА зробили перший крок до загального замирення на Близькому Сході.

Після підписання всіх згаданих документів Картер, Садат і Беґін одночасно подали собі руки.

Під час церемонії підписання мирного договору біля Білого Дому протестувало коло 2,000 палестинських арабів і їхніх прихильників, називаючи мирний договір „зрадою'' і погрожуючи, що цей договір тільки спричиниться до дальшої війни на Близькому Сході.

Щодо самого мирного договору, то він містить такі точки:

ЗВІЛЬНЕННЯ СІНАЙСЬКОГО ПІВОСТРОВА ізраїльськими військовими частинами впродовж наступних трьох років. Два місяці після підписання договору Ізраїль звільнить Ель Аріш, найбільше місто в Сінаї, а за 7 міся-

(Закінчення на стор. 7)

У Торонтонському університеті відбувся успішний панель

Виступає д-р М. Куропась. Сидять (зліва): д-р А. Сливоцький, модератор і мґр О. Романишин, панеліст.

Торонто (П.Яцик). — У неділю, 4-го лютого, ц. р. у Торонтонському університеті відбувся панель-дискусія, на тему: „Вплив науки на політику". Панелістами були: мґр О. Романишин з Торонто — „Українська внутрішня політика і наука"; д-р Мирон Куропась з Чікаґо — „Вплив Гарварду на світову політику"; д-р Ф. Сисин — Гарвард — „Знання і зв'язки у Гарварді, як підготова до політики". Модератором буд д-р А. Сливоцький з Ню Йорку.

Перший з доповіддю виступив мґр О. Романишин. У загальному він вказував на потребу співпраці всіх наукових установ з політичними середовищами.

Д-р Сисин вказав, як у Гарварді студенти і професори ознайомлюються із студентами інших держав, які за кілька років можуть стати керівниками у їхніх урядах, і як дорогою науки можна мати доступ до політики. Для прикладу, він навів молодого Кеннеді, сина пок. Роберта Кеннеді, який тепер є його студентом у Гарварді і опрацьовує добу Хмельницького. Д-р Сисин вказав також на те, що сьогодні різні світові постаті й делеґації відвідують Український Інститут в Гарварді. Два роки тому, польський кардинал і сьогоднішній Папа Іван Павло II його відвідав. Кілька місяців тому брат румунського прем'єра Чавшеску, як голова наукової делеґації, просто не вірив, щоби українські студії могли відбуватися у Гарварді.

На підставі доповіді прелеґента, створюється враження, що сам Гарвардський Центр доходить своїми інформаціями про Україну до більш впливових людей у світі.

Вершком панелю був виступ д-ра Мирона Куропася, заступника головного предсідника УНСоюзу з Чікаґо. Д-р М. Куропась з питомою йому легкістю й ґумором вказав не на історичний, але ґістеричний підхід українців до деяких справ, які прикривається політичним патріотизмом, а не розсудливим підходом.

Для порівняння він навів вірменів, поселених в Америці, з якими він познайомився ближче під час його урядування у Білому Домі. Вірмени не роблять частих демонстрацій, ані на нікого не нарікають. Вони розвинули великі торговельні під-

(Закінчення на стар. 8)

МИКОЛУ ПЛАХОТНЮКА ПОНАД СІМ РОКІВ МУЧАТЬ У „ПСИХУШКАХ"

Микола Плахотнюк

Ню Йорк (Пресова Служба ЗП УГВР). — Передаємо повний текст самвидавного документу про справу українського лікаря Миколи Плахотнюка.

„Плахотнюк Микола Григорович, 1936 року народження. Українець. Від 12 січня 1972 року перебував під слідством за статтею 62 КК УРСР. Від 12 травня 1972 року був на експертизі в Інституті ім. Сербського. З діягнозою шизофренії був скерований до Дніпропетровської психіятричної лікарні, і пізніше до Казанської. У червні 1978 року з Казані звільнений, але 8 серпня його перевезли до лікарні в м. Сміла Черкаської области (вул. Павлова ЧОПБ) і примістили у п'ятому відділі. 8 лютого минає шість місяців його перебування у Смілій. Повинна відбутися чергова комісія. Але надії на звільнення немає. Лікар, який лікує Плахотнюка, сказав у розмові, що нікуди спішитися перед закінченням олімпійських ігрищ. (!)

12 січня минуло вже 7 років від часу ув'язнення Плахотнюка в психіятричних лікарнях (властиво шість і кілька місяців, спочатку було слідство).

Тепер до Плахотнюка на побачення нікого не пускають. У родичів перевіряють пашпорти (лікарня — загального типу). Лікарі кажуть, що від них нічого не залежить, хоч раніше лікар, який лікує Плахотнюка, казав, що поставить перед комісією питання про звільнення його.

У цій лікарні дуже важкі обставини. Плахотнюк перебуває серед дійсно хворих людей. На прохід влітку виводять нечасто, взимку взагалі не виводять. Тому стан здоров'я Плахотнюка поганий. Він ще на волі важко хворів на туберкульозу".

До справи Плахотнюка слід додати ще такі доповнення: до 1970 року він працював лікарем дитячої санаторії, а рівночасно старшим ляборантом Київського медичного інституту. Репресії КҐБ проти нього почалися у зв'язку з появою в 1969 році „Листа творчої молоді м. Дніпропетровська", в якому розкривались розміри русифікації того обласного центру УРСР. Відповідальних за „Листа" поетів Івана Сокульського та Миколу Кульчинського, а теж інженера Віктора Савченка засудили в січні 1970 року на кари позбавлення волі від 2-ох до чотирьох з половиною років. Суд над ними відбувся в умовах нагінки преси проти українських патріотів. Обурений цим Микола Плахотнюк поширив у самвидаві листа п. н. „За нами правда". Відповідь наклепникам". Це стало причиною його арешту в січні 1972 року під час тодішнього антиукраїнського погрому.

ЗСА остерігають СССР перед інтервенцією в Афганістані

Вашінґтон. — Державний департамент ЗСА відкинув обвинувачення Совєтського Союзу, що вони буцім то піддержують ребелію мусулманських повстанців проти прокомуністичного уряду Афганістану та остерегли СССР перед будь-яким втручанням у цей конфлікт, стверджуючи одночасно про зростаюче число совєтських „дорадників" в Афганістані та посилення збройної допомоги.

Про осторогу Совєтського Союзу повідомив під кінець минулого тижня речник Державного департаменту Годдінґ Картер III-ій, подаючи рівнож до відома, що кілька днів раніше уряд ЗСА вислав ноту Москві, висловлюючи затурбовання зростаючою мілітарною допомогою афганістанському режимові прем'єр-міністра Нура Мохаммеда Тараки. Подібні ноти з осторогами вислали СССР уряди Ірану й Пакістану.

„Ми вважаємо, що будь-яке зовнішнє втручання у внутрішні справи Афганістану — це серйозна справа, а його метою є посилення напруження та захитання стабільности на цілому Арабському півострові" — заявив Г. Картер під час пресконференції у п'ятницю, 23-го березня.

Як відомо, сутички поміж мусулманськими повстанцями і режимними військами почались ще під кінець минулого року і поширились з північносхідніх провінцій, що межують з Пакістаном, до центральних і західніх провінцій. У половині минулого тижня повстанці відтяли провінційну столицю Герат, при чому кілька сотень вояків відмовились від боротьби з повстанцями.

Екзильні речники повстанського руху твердять, що збройний конфлікт поширився на 15 з усіх 28-ох провінцій Афганістану. Повстанський рух включає мусулманські секти і деякі племена, які протиставляться комуністичному режимові прем'єр-міністра Тараки з часу його приходу до влади у квітні 1978 року в наслідок збройного перевороту.

Китай застерігає В'єтнам перед „необережними закидами"

Пекін. — Уряд Китайської Народної Республіки застеріг В'єтнам, що „необережні закиди" щодо присутности китайських військ на території В'єтнаму можуть пошкодити запляннованим переговорам, які мали б початись у Ганою в середу, 28-го березня, після одномісячного збройного конфлікту поміж цими двома комуністичними країнами.

Китай поновно ствердив, що всі його військa були відтягнені з в'єтнамської території ще 16-го березня, після закінчення „карної експедиції". Головною передумовою В'єтнаму для започаткування переговорів — це відтягнення всіх військ КНР поза „історично встановлені" кордони. Ці границі поміж В'єтнамом і Китаєм були встановлені ще в XIX-му сторіччі, коли теперішній В'єтнам був колонією Франції. КНР погоджується респектувати ці кордони, але в'єтнамці обвинуватили китайські війська у пересуненні граничних позначень в користь КНР. Ці та інші взаємообвинувачення продовжуються напередодні узгідненої дати переговорів, тому західні аналітики сумніваються в позитивних наслідках переговорів.

ҐРОМИКО НЕСПОДІВАНО ПРИБУВ ДО СИРІЇ, З'ЯСОВУЄ СОВЄТСЬКЕ СТАНОВИЩЕ ДО ІЗРАЇЛЬСЬКО-ЄГИПЕТСЬКОГО ДОГОВОРУ

Андрей Ґромико

Дамаск, Сирія. — Міністер закордонних справ Совєтського Союзу Андрей Ґромико прибув несподівано в кінці минулого тижня до Сирії, яка безпосередньо сусідує з Ізраїлем, нібито на прохання Ясіра Арафата, провідника Палестинської Визвольної Організації, який твердить, що арабські країни потребують допомоги проти „єгипетсько-ізраїльської конспірації" піддержуваної З'єднаними Стейтами Америки.

Радіо Дамаск, цитуючи Ґромика, повідомило, що совєтський міністер наміряється вести широкі переговори з представниками арабських країн, які опонують мирному договорі між Єгиптом і Ізраїлем і запивнити сильну піддержку Москви їхнім заходам. Раніше Ясір Арафат вислав був спішну телеграму до генерального секретаря ЦК КПСС і голови Президії Верховної Ради СССР Леоніда І. Брежнєва, у якій просив допомоги СССР, бо, мовляв, сепаратний договір між Єгиптом і Ізраїлем є „порушенням прав палестинського населення і явною аґресією проти свободи палестинського народу". „Ми є переконані, — пише у телеграмі Ясір Арафат до Леоніда Брежнєва, — що свободолюбні люди Совєтського Союзу допоможуть нам розкрити цю конспірацію і встановити наше право на всободу". В телеграмі Арафата нічого не згадується про останню пропозицію президента Джіммі Картера, що ЗСА визнають ПВО, якщо вона долучиться до мирних заходів, які тепер завершуються.

Ґромико вміжчасі відбув другу туру розмов з сирійськими лідерами, обіцяючи їм збільшити совєтську допомогу військового і економічного характеру, щоб, як це він твердив, збалянсувати американську військову перевагу на Близькому Сході. Загально сподіваються, що Ґромико намагатиметься закінчити ворожнечу між Сирією і Іраком, щоб здобути деякі пільги для іракських комуністів, які попали в конфлікт з власним урядом.

Політичні спостерігачі стверджують, що Москві дуже залежить на тому, щоб полагоджений конфлікт між Дамаском і Баґдадом, який тривав повних 10 років не був порушений.

В часі нарад Ґромика з сирійськими політичними діячами, невідомі терористи виконали бомбовий замах на приміщення американської амбасади в Дамаску, але виликих шкод не було, тому, що амбасада була закрита. Бомби були кинені терористами з проїжджаючого авта, з якого чути було викрик: „Хай буде проклятий зрадницький договір!"

Петра Тарнавського вп'яте переобрано на голову Окружного Комітету Відділів УНС Філядельфійської Округи

Петро Тарнавський

Філядельфія, Па. (с. г.). — У неділю, 18-го березня ц. р., тут в залі власного Дому відбулися чергові Річні Збори Окружного Комітету Відділів УНСоюзу Філядельфійської Округи, під час яких обрано Окружну Управу на чолі з переобраним 5-ий раз на голову Петром Тарнавським.

Збори відкрив голова Петро Тарнавський, який привітав всіх присутніх делеґатів Відділів, а між ними головного контролера УНС о. протопресвітера Степана Біляка, який і провів спеціяльно приготовану молитву на ці збори. Відтак присутні вшанували пам'ять померлих членів Округи, а головно батька — основоположника і першого голову Округи сл. пам. д-ра Володимира Ґалана та померлих секретарів Томаса Хромчака і Василя Панчишина.

До Президії зборів на голову обрано Степана Гавриша і мґра Василя Колінка на секретаря Номінаційну Комісію, що її вже раніше було покликано Управою, затверджено в таких особах: інж. Іван Скіра, Іван Книгницький і Андрій Кушнір. Протокол з попередніх Річних Зборів відчитав мґр Іван Скочиляс, який зібрані одобрили без змін.

Перед звітами Управи, голова президії Степан Гавриш представив зібраних нових секретарів, гостей та заслужених союзовців. У першу чергу він представив новообраного під час останньої Конвенції члена Контрольної Комісії о. протопресвітера Степана Біляка, відтак представив піонера союзової праці, голову 375-го Відділу Василя Василюка, голову Головної Управи бувших Вояків УПА Михайла Ковальчина, колишнього головного контролера та відомого суспільно-громадського і політичного діяча д-ра Івана Скальчука, нового голову 239-го Відділу інж. Я. Филиповича, а відтак нових секретарів, а саме: Петрусю Мир — нову секретарку 479-го Відділу у Філядельфії, Дарію

(Закінчення на стар. 8)

Петро Вінс звільнений з ув'язнення

Петро і Лідія Вінс

Кестон, Англія. — Згідно з повідомленням пресової служби Кестон коледжу, Петро Вінс, 22-річний син ув'язненого баптистського пастора Георгія Вінса, закінчив свій однорічний термін ув'язнення 15-го лютого ц. р. і був звільнений.

П. Вінс, один з наймолодших членів Української громадської групи сприяння приміненню Гельсінкських угод, був заарештований органами КҐБ 15-го лютого 1978 року і засуджений 28-го березня 1978 року на один рік ув'язнення. Вінса обвинуватили в „паразитизмі" і судили за закритими дверима, не допускаючи ані родини, ані приятелів. Маму Вінса допустили на суд щойно в останньому дні і дозволили заслухати тільки відчитання вироку.

П. Вінс був вперше заарештований в грудні 1977 року. До того часу він працював в одній з пекарень Києва. Його звільнили після переслухань, але Вінс не міг знайти праці, у наслідок чого влада обвинуватила його в „паразитизмі".

Як уже інформовано, батька Вінса совєтські власті поновно запроторили в сибірську тюрму після довших переслухань у московській в'язниці Лефортово. Довідавшись, що Г. Вінс перебуває в Москві, його дружина Лідія подалась туди, але їй відмовлено побачення з чоловіком. Г. Вінс був засуджений в 1975 році на 5 років ув'язнення і 5 років заслання.

УКРАЇНСЬКА ХРОНІКА

КУЛЬТУРНО-МИСТЕЦЬКА ВИСТАВКА В УІА

Ню Йорк, Н. Й. — В Українському Інституті Америки при 2 Схід 79-та вулиця (5-та евеню) відбувається культурно-мистецька виставка для відзначення 40-их роковин Карпатської України. Виставлено 57 картин найкращих мистців. Виставка, яка триватиме до 17-го квітня включно, відкрита кожного дня від 2-ої години по полудні. Вечором за домовленням. В суботу, 31-го березня, о год. 4-ій по полудні буде висвітлений фільм про Карпатську Україну з поясненням учасників тодішніх подій.

ВЕЧІР64-ГО ВІДДІЛУ СУА

Ню Йорк, Н. Й. — „Розкажу вам про Україну" буде темою вечора, що його влаштовує управа 64-го Відділу СУА в суботу, 31-го березня ц. р., о год. 7-ій вечора в Домівці СУА при 108 2-га евеню. Участь беруть: Ніна Самокиш і Марта Зелик; будуть висвітлені прозірки.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

РЕДАҐУЄ КОЛЕҐІЯ У СКЛАДІ (поазбучно):
Любов Коленська, Володимир Левенець, Зенон Снилик, Василь Тершаковець і Євген Федоренко (тепер виконуючий обов'язки голови Колеґії).

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — $30.00, на пів року — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Урядові труднощі в Італії

Здавалось би, що з хвилиною сформування колишнім прем'єром Джуліо Андреотті нового італійського кабінету з представників трьох політичних партій — християнських демократів, республіканців і соціял-демократів закінчилась в Італії політична криза і новий уряд зможе присвятити тепер більше уваги багатьом, зокрема економічним труднощам, які, якщо їх своєчасно не вдасться позитивно полагодити, можуть викликати невдоволення, а тим самим сепарацію населення від політики уряду, який на протязі останніх 33-ох років очолювали християнські демократи.

Досі, як відомо, уряд прем'єра Андреотті вдержувався тільки завдяки підтримці, або навтральній поставі двох великих політичних партій — Комуністичної і Соціялістичної, які, не входячи до уряду, підтримували, на підставі спеціяльної угоди між ними і Християнсько-демократичною партією, усі урядові проєкти в обидвох палатах парляменту, а в деяких випадках були навіть співтворцями політики, зокрема зовнішніх і соціяльно-господарських реформ, що їх намагався розв'язати Андреотті. Очевидно, остаточною метою Комуністичної партії, що її очолює енергійний політик Енріко Берлінґуер, один із творців т. зв. еврокомуністичного руху, було дійти легальним способом до влади, або бодай спільно із соціялістами і християнськими демократами, творити коаліційний уряд, щоб мати можливість перевести деякі, зокрема земельні і соціяльні реформи, які запевнили б їм піддержку широких мас у виборах.

Андреотті і провід Християнсько-демократичної партії, помимо свідомости з наслідків, які можуть наступити, відмовились від творення коаліційного уряду з комуністами і це стало джерелом довготриваючої урядової кризи, яка, на гадку багатьох політичних аналітиків і коментаторів, ще не закінчилась, помимо створення нового уряду, який вже за кілька днів може не одержати вотуму довір'я в парляменті, в якому урядові партії творять меншість і тоді одиноким виходом буде розписання нових виборів, які не конечно розв'яжуть існуючі проблеми, але натомість можуть значно загострити міжпартійну боротьбу і поглибити економічну кризу. Правда, що у виборах можуть зазнати поразки також комуністи й інші ліві угруповання. Тому не треба виключати, що в обличчі такої неясної перспективи комуністи і скрайньо-ліві соціялісти будуть тимчасово піддержувати теперішній уряд меншости в парляменті, щоб не допустити до виборів, бо коньюнктура в році виборів до Европейського парляменту не надто прихильна для лівих партій і з цим числяться також італійські комуністи. Андреотті може тільки скористатися з цієї обставини, невідомо тільки чи надовго, бо комуністи ніколи не зрезиґнують зі своєї основної мети — дійти парляментарним чи іншим способом до влади.

Яка ж альтернатива на будуче? Розсудливі і досвідчені провідники Християнсько-демократичної партії висунули тепер дещо нереальну думку творення великої коаліції з усіх існуючих політичних партій, але без комуністів. Таку ідею соціялісти, третя з черги політична партія, уважає нереальною, а без неї ледве чи вдасться створити парляментарну більшість і добре функціонуючий уряд, який зумів би розв'язати всі існуючі проблеми і задержати політичну стабільність, яка випливає із пов'язання Італії з Північно-Атлантійським Оборонним Союзом (НАТО) і обороною Західньої Европи взагалі.

Треба надіятися, що демократичні сили Італії з підтримкою З'єднаних Стейтів Америки й інших країн Західньої Европи, зуміють не тільки вдержатись при владі, але також закріпити свої позиції і не віддадуть стратегічно важливого терену, яким без сумніву являється Італія, в руки комуністів, що помимо голословних декляраций про демократичність і парляментарність, все ще йдуть у хвості загальної політики комуністичних держав у проводі з СССР.

Михайло Кучер

НЕП, ЧИ СПРАВЖНІ ЗМІНИ В КИТАЇ?

[2]

Якби прийшло до порозуміння Пекін-Москва, великі військові сили Совєтського Союзу були б перекинені в Европу і це загрожувало б НАТО. Тоді нормалізація стосунків з Китаєм для ЗСА була б значно трудніша. Є відомості, що власне тепер шанси Китаю на погодження з СССР є більші як були в минулому, без огляду на становище ЗСА, китайську пропаганду „гегемонізму", тактику і час.

Нема сумніву в тому, що Денг хоче нормалізації відносин з ЗСА з метою посилити Китай. Коли Китай стане сильним із допомогою Заходу, нормалізація відносин із СССР може зреалізуватися на вигідних умовах. Логіка подій тут така, що нормалізація відносин із ЗСА — це перший крок до нормалізації відносин із СССР.

Дуже хутка індустріялізація Китаю — це до певної міри реставрація капіталізму. Маоісти певні, що нормалізація з Москвою позволить відкликати із кордону великі китайські армії. Якщо ж Китай посилиться, Москва побільшить свою військову силу на китайському кордоні. Одначе прихильники Денга запевняють, що зменшення кількости війська на совєтсько-китайському кордоні — це національна зрада. А маоісти вважають велику кількість китайського війська на кордоні приготовленням до війни з Москвою і в тому обвинувачують Денга.

Зрештою і Денг, і його опоненти-маоісти шукають шляхів до акомодації із СССР тільки різними способами. Обидві групи в ЦК КПК вважають, що президент Картер мав підстави поспішати з нормалізацією з Китаєм. А критики згоди з Китаєм у ЗСА обвинувачують Картера у „зраді" Тайвану. Одначе ставка значно більша, і якщо б президент Картер з поспіхом не погодився, наслідки для ЗСА могли б бути значно більш небезпечні, як „зрада" Тайвану.

Можна сказати, що американська дипломатія використала „китайську" карту проти СССР і Бжезінський має підстави тріюмфувати, що він і робить трохи коштом міністра закордонних справ, який навіть розглядав можливість своєї димісії.

З другого боку, Пекін може вжити „американську карту" для отримання допомоги від Заходу. Захід хоче великою ціною перешкодити порозумінню Китаю з Москвою. Білий Дім знає, що просовєтські настрої не зменшуються серед китайських політиків. Ідеологічні дебати гострі на поверхні для західніх спостерегачів, а в Китаї переважає політична реальність, хоч закиди в „гегемонії" правдиві. Свого часу Мао обвинуватив Хрущова у зраді світової революції, бо той шукав порозуміння з ЗСА. До політичної іронії належить те, що у переконанні Мао хутка індустріялізація Китаю при допомозі Заходу принесе туди капіталізм. Якщо так, то Денг йде слідами Хрущова, а смерть Мао і Хрущова усунула перешкоди для порозуміння Китай-СССР.

Наміри ЗСА досить виразні: за велику ціну прихилити Китай на свій бік та унеможливити порозуміння його з Москвою. Але якщо у Пекіні прийдуть до переконання, що погодження з Москвою варте сварки із ЗСА, то наслідки для вільного світу будуть великі і небезпечні. Тому становище американської дипломатії важке — отримати співпрацю з Китаєм, запобігти конфліктові Китай-СССР і, можливо, привести трьох партнерів Пекін-Москва-Вашінгтон до співпраці. Несподівані воєнні дії Китаю з В'єтнамом поставили американську дипломатію у нелегке становище.

І все таки, що сталося? Маємо деякі факти, маємо їх аналізу, але на синтезу ще рано. Несподіваність зміни політики ЗСА до Китаю здивувала світ і шукання причин такої наглої зміни та прогнозів на майбутнє продовжується. На більш-менш остаточну відповідь прийдеться зачекати. Це ж перший раз в історії сильний об'єднаний Китай з одною чвертиною населення земної кулі вийшов на світову арену з дуже великими амбіціями і плянами. Державний Департамент ЗСА і досі не прийшов до переконання: який вплив матиме наближення ЗСА до Китаю на американсько-совєтські відносини. Вже тепер можна сказати, що журба на цю тему є завелика. Москва зовсім не журиться, що думає Вашінгтон про совєтські успіхи в Африці. Але є ще справа варта уваги. Після відвідин Америки, Денг полетів до Токіо, щоб повідомити свого нового партнера про свої розмови у Вашінгтоні. Звіт Вашінгтону у такому разі відсунено на дальший плян.

Амбіції Китаю величезні Китай вважає себе „центральною країною" в Азії, з якої розповсюджувалася цивілізація. Решта країн вважалася „варварськими". Виглядає на те, що оцінюючи азійські події на даному етапі, Китай шукає гегемонії в Азії, а як дальший етап — гегемонії у світі, в той чи інший спосіб нівелюючи впливи СССР з такими амбіціями. Китай тепер переконаний, що світова роля ЗСА скінчилася.

Ми знаємо, що Мао жив і працював для ідеї зробити Китай найбільшою країною у світі. Спадкоємці такої ідеї хочуть бачити Китай у XXI столітті змодернізованим. Китай хоче стати ідеологічним ментором, найперше для своїх азійських сусідів, а пізніше, може і для цілого світу. Завдання американської дипломатії є і буде дуже нелегке у стосунках з Китаєм: настоювати і боротись за плюралітет та рівність держав.

[Продовження буде]

СЕКРЕТАРІ Й СЕКРЕТАРКИ...

(Лист із Західньої Німеччини)

Мюнхен (П. Ф.). — Коли 1975 року розкрито й арештовано в Бонні Ґійома, що був кілька років довіреною особою голови уряду — канцлера — Віллі Брандта, то противники Брандта цим дуже втішились. Сам канцлер вирішив, що після цієї немилої пригоди він не може очолювати уряду, і зрікся влади. На його місце прийшов Гелмут Шмідт.

Ґійом, агент комуністичного уряду Східньої Німеччини, умів добре грати свою ролю. Він удавав, що покинув комуністів і переселився в Західню Німеччину, щоб діяти в соціял-демократичній партії. Свою пильністю і працьовитістю Ґійом здобув довір'я у провідників соціял-демократичної партії і його призначено секретарем при голові уряду. Він супроводив канцлера в поїздках у різні країни і мав доступ до секретних урядових документів, зокрема щодо оборони держави. Здобуті інформації Ґійом передавав радіовисильнею, яку улаштував у своєму приміщенні, до Східньої Німеччини. Роботу шпіона Ґійома розкрито і його засуджено на 13 років тюрми.

Здавалось би, що після афери Ґійома подібні „промахи" відповідальних політиків не повторяться. Однак, недарма говориться: „Біда не ходить сама". Така „біда" трапляється і розвідчим органам комуністичних країн. Тому буде три тижні, коли із Східньої Німеччини з'явився на Захід відповідальний співробітник „Державної безпеки" і передав органам Німецької Федеративної Республіки імена й адреси комуністичних агентів, які діяли в Західній Німеччині Це налякало агентів і вони, в більшості, встигли покинути Західню Німеччину.

Та недовго тішилися службовці західньо-німецьких установ боротьби проти комуністичного шпіонажу. Мабуть навмисне відкликала „Державна безпека" Східньої Німеччини деяких своїх агентів, які діяли на Заході.

Одна з них, на ім'я Лоренцен, служила в Брюсселі, в центрі НАТО. Вона мала необмежене довір'я у цій міжнародній організації і могла читати, копіювати і пересилати в Східню Німеччину (а значить і в Москву) тайні документи про пляни оборони, про розміщення і число війська, про найновішу зброю армій НАТО і т. д. Секретарка Лоренцен, вернувшися в Східню Німеччину, виступала в телевізії, оповідала про агресивні пляни командирів НАТО, які, мовляв, збираються зруйнувати атомовою зброєю її батьківщину.

Слідом за колишньою секретаркою з НАТО, нова звістка занепокоїла політиків Західньої Німеччини. Несподівано зникла довголітня секретарка визначного члена парляменту в Бонні. Її ім'я Інґе Ґолят. Посла, якому вона служила, звуть Маркс (він не „марксист"...). Маркс належить до провідників партії християнських демократів і виступає у парляменті як спеціяліст-знавець знавець міжнародної політики і оборони. Секретарка Ґолят мала переписку Маркса в своїх руках, вона писала для нього статті і промови, які Маркс виголошував у парляменті. І ось, мов грім з ясного неба: „Інґе Ґолят змінила адресу".

У Біблії є оповідання про „многострадального Йова", на якого посипались біди й нещастя. Таке сталося і з секретарем та секретарками в Німеччині. Бо слідом за Марксовою секретаркою також секретарка іншого видатного діяча Християнсько-демократичної партії Біденкопфа виявилася як агентка комуністичної Державної Безпеки Східньої Німеччини. Біденкопф — член парляменту в Бонні і заступник голови християнсько-демократичної партії.

Преса повідомляє, що протягом двох десятків літ аж 21 секретарка покинула службу в Західній Німеччині і пересилилася на схід від Залізної Завіси. Недавні втечі секретарок збудили в Бонні, в політичних колах, настрій „шибеницького" гумору. Члени парляменту при зустрічі, питають один одного:

„Ви ще тут? Як будете там, то подайте вашу нову адресу"...

Дехто дає оригінальне пояснення причини переселення секретарок за Залізну Завізу. В Бонні в канцеляріях є велике число жіночого персоналу, і самітні жінки не мають партнерів для подружжя чи для розваги. Комуністична Держава Безпеки знає це і посилає своїх агентів, які вміють „завоювати серця" секретарок. Так із-за „щирої любови" секретарка попадає в тенета комуністичних агентів і шукає „веселого й щасливого життя" за Залізною Завісою.

Софія Наумович

ІНТЕРВ'Ю ГЕНЕРАЛА ГРИГОРЕНКА НА СТОРІНКАХ „КОНТИНЕНТУ"

На останніх сторінках „Континенту" ч. 17 (395-417) поміщене інтерв'ю з ген. Петром Григоренком, разом із його знімкою, з якого цікавіші місця подаємо у перекладі на українську мову.

„Континент" ставить на початку питання про втрату совєтського громадянства.

ГР: — Совєтське громадянство мені не потрібне... Мене зовсім не приманює перспектива бути вічним рабом колоніяльної імперії, названої СССР, батьківщини дикої бюрократії — партійно-урядничої сарани. Зате з почуттям величезної гордости, і з достоїнством, я носив би звання громадянина меншої, але незалежної й вільної, моєї батьківщини — України... (Там, на „родінє") маса рабів держави, яка може робити з ними що завгодно: примушувати їх до бездумної і непотрібної праці, переселювати їх з одних районів в інші, кидати їх на завоювання чужих територій і народів..."

Цікаво поставлене одне з дальших питань:

КОНТ: — Що ви знаєте про сьогоднішні настрої в Україні? ...Після репресій 1972 року, там на якийсь час запанував клімат страху... приятелі ув'язнених перервали „контакти з Москвою", не приймали навіть матеріяльної допомоги... Чи вдасться владі знову залякати українців, задемонструвати їм небезпеку „зв'язків з москалями"? (лапки „Континенту" — С.Н.)

ГР (підносить заслуги Орлова і зокрема Руденка): Він створив українську групу. Наскільки вона важлива, можемо зрозуміти з відгуків інших республік. Зразу за українською постала литовська, за нею грузинська, пізніше вірменська, а молдавани зв'язалися з українцями, одного з них, Василя Берладяну, судили разом з Миколою Руденком і Олексою Тихим. (Далі перераховує українських в'язнів та подає таку вістку про Оксану Мешко): 73-річна жінка неймовірної мужности і трагічної долі... Її забрали на 10 років від дворічного сина, а коли вона повернулася, син не хотів її як „ворога народу". Коли ж вона його знову відвоювала, — прийшла тюрма для нього... Репресії в Україні ростуть, але вони не можуть спинити спротиву... ще більше із-за нерозумної національної політики та безстримної русифікації... Тому КҐБ так настирливо домагається „покаяній" (Руденко, Снєгірьов) .. Не добившися його від Снєгірьова, пустили в обіг фальшивку, бо їм потрібне моральне заломання — самими жорстокостями не можуть справитися..."

КОНТ: — Перед вашим приїздом, вас представляли як оборонця „чистоти ленінізму" і пхали під одну шапку з Роєм Мєдвєдєвим... Тепер деякі кола на Заході розчаровані вашим становищем.

ГР: — Я не знаю, як мене представляли на Заході, але знаю те, що західні компартії не хотіли пов'язуватися зо мною. Не знаю, хто мене ставив під одну шапку з Мєдвєдєвим, але компартії нас не змішували! Вони зв'язалися з ним і публікували його писання. Моїх — ні. Спільної шапки для нас двох не знайшлося. Щождо мене, то я з Роєм Мєдвєдєвим не тільки не стану під одну шапку, але й рядом не сяду!... Коли я був у Черняхівському шпиталі, тоді пустили в (московський) „самізат" товстий і пустословний опус Мєдвєдєва „Соціялізм і демократія"... Деякі рядки присвячені мені: „Григоренко і його група поширюють антисовєтський твір Авторханова „Технологія влади". Це був донос, інакше не назвати!... Я зрозумів який „дисидент" Мєдвєдєв... І не дивно, що його так гостинно прийняли західні компартії... Щождо розчарування „деяких західніх кіл" моїм становищем, то думаю, вони розчарувалися тому, бо я говорив не те, що їм хотілося б... Я вже не комуніст, хоч усе своє життя „ісповідував" оте „вчення"... Про науковість творів Мао можна говорити тільки іронічно. А з творів „клясиків" комунізму можна навчитися як душити народ, та демагогії, здатної захопити політично незрілих людей... Адже після критики Солженіцина совєтська система вже не може носити маски „проґресивного ладу". Тепер уже важко знайти оборонців „московського комунізму"... Західні еврокомуністи твердять, що збудують „інший комунізм"... Але хай це покажуть на практиці... і хай творять свій „соціялізм з людським обличчям" не шляхом захоплення влади у демократичних країнах, але... в тоталітарних комуністичних... Я, особисто в таку можливість не вірю..."

КОНТ: просить висловитися про „Континент".

ГР: — Скритикувати, чи „віддати борг чемности"?? Перша заява редколеґії мені подобалася... Але практика не зовсім покривається з деклярацією... Журнал обіцяв „терпимість", а яка ж це „терпимість" — випад проти Плюща? Він, на мій погляд, просто перистойний! Але інтерв'ю з Млинаржом переведено в іншому, прихильному тоні!... Грубість і безтактовність ніколи не були арґументами!..."

КОНТ. (виправдується): — Очевидно, можна було обійтися без редакційної

(Закінчення на стор. 7)

о. Семен Гаюк

ДЕЩО З ІСТОРІЇ УАПЦ

КОНЕЧНІ ЗАУВАЖЕННЯ ДО ОДНИХ „СПОГАДІВ"

[3]

В часі цієї боротьби за визволення Православної Церкви з-під чужого засилля та за справу українізації богослуження, нам відомо багато гострих конфліктів, що виникали поміж церковним причтом і вірними. Не раз тоді конфлікти кінчалися арештом та засудженням на рік і більше ув'язнення, що,як правило, стосувалося до прихильників українізації, але ніколи до прихильників церковно-слов'янської мови.

В світлі такої гіркої дійсности, причіплення до акції українізації такої гіркої дійсности,причіплення до акції українізації парафій ще й Волинського воєводи Г.Юзефського, що нібито був прихильником українізації парафій на Волині, виглядає на правдивий глум та й найчистішою вигадкою о. Сагайдаківського, що поставив собі за мету ще й з цього боку скомпромітувати ненависну йому справу українізації.

Отже тенденційне насвітлення о. Сагайдаківським справи українізації безперечно виявляють його ворожість до цієї вагомої справи, яка була йому далекою і чужою під час його перебування на рідних землях.

4. Відношення о. Сагайдаківського до церковного визволення в 1921 році

У „Спогадах", особливо в другій половині, червоною ниткою проходить ненависть о. Сагайдаківського до церковно-народних подій з 1921 року та взагалі до Української Автокефальної православної Церкви та її діячів. Обґрунтовуючи це своє вийнятково вороже наставлення до УАПЦ та її ісповідників нібито на церковних канонах, він в той же час легковажить основну Божу Заповідь про „любов до Бога та до ближнього", на якій, згідно з словами Спасителя „увесь закон і пророки держаться".

З усією очевидністю помітно, що йому зовсім невідомий складний історичний процес виникнення, розвитку і нагромадження церковних канонів, згідно з потребами часу і церкви, як і те, що в первісній церкві вседіюча благодать переважала над буквою. Але в складному процесі встановлення канонів, що тривав аж до кінця VIII-го століття, дійшло, не без шкоди для святости Церкви, до повної перемоги юридичного християнства над благодатним.

Це був свого роду зворотний пункт, в якому яскраво виявилось відпадіння на той час нової юридично-ієрархічної церкви від стародавньо-благодатної апостольської Церкви. А це, на думку багатьох, спричинилося до того, що „Церква з громади святих, стала тільки виховавчою установою, допоміжною в ділі спасіння". Та згідно з цією новою зміною Христос вже більше не знаходився там, де двоє чи троє зібралися в ім'я Його, але тільки там, де був єпископ.

„Майже до половини IV-го століття, — як твердить церковний історик Робертсон, — ми ще не зустрічали нічого подібного на абсолютизм єпископів. Вони самі вибиралися духовенством і народом, радилися з пресвітерами в більш духовних справах і з громадою віруючих в таких справах, що стосувалися всієї громади, навіть вибрання осіб для посвяти зумовлялося погодженням всіх її членів". Ясно, що це була гармонійна співдія всіх членів містичного тіла Христового — Церкви.

Отже участь народу при виборі на ієрархічні становища в перших віках християнства була конечною і виправданою. Згадати хоч би вибір пресвітерами і народом такого визначного отця церкви, як св. Амвросія Медіоланського. Згадати вибір Блаженного Августина єпископа Іпону, чи вибір Фабіяна на єпископа Римського, які також були вибрані зібраним народом. І ця участь народу була першою передумовою в одержанні єрархічних становищ. Щойно в VI-му столітті, кількома едиктами імператора Юстиніяна, була скасована участь народу у виборі на єрархічні становища, а пізніше такий стан міцно підтримувався самою ієрархією, що вже помітно почала входити в силу.

Щождо самого поставлення в єпископи, тобто хіротонії, то в перших віках в церкві Христовій існувала різноманітна практика. Були випадки рукоположення одноосібного, тобто висвята вибраного кандидата доконувалася лише одним єпископом. Були випадки, як наприклад в Олександрійській Церкві, коли єпископа вибирали з-посеред себе пресвітери і то одразу після смерти єпископа, але, звичайно, в належному погодженні з народом. Вони ж, тобто пресвітери, з молитвами возлагали на нього омофор св. Марка. Маючи на собі вже омофор нововибраний підходив до гробу свого попередника і з проханням поблагословити його своїми руками клав на свою голову правицю спочилого єпископа. Тоді з сонмом духовенства довершував похорон єпископа і коли цей похорон кінчався вертався до катедрального храму, виходив на єпископську катедру, благословляв народ і з тієї хвилини він ставав законним єпископом.

Про окрему його хіротонію і то виключно єпископами не збереглося ніяких окремих згадок, як твердять близькі до нашої сучасности церковні історики.

Були випадки, і то ще в пізніших часах, що в єпископи ставили і одружених. Так, наприклад, для м. Птолеманди Феофілом Олександрійським був поставлений в єпископи філософ-неоплатонік Синезій, який з волі народу і пресвітерів погодився стати єпископом, але з умовою, що він не розстанеться зі своєю дружиною і навіть зі своєю улюбленою неоплатонівською філософією.

Перше правило „Святих Апостолів", що є, безсумнівно, пізнішого походження, приблизно з часів Нікейського Собору, говорить так „Єпископа нехай ставлять два або три єпископи". І саме потреба встановлення цього правила яскраво вказує на існування іншої практики, тобто, що єпископська хіротонія відбувалася з участю одного єпископа, або і без нього, але з участю лише самого пресвітерства.

З бігом часу, після напруженої боротьби, що існувала аж до VII-го Вселенського Собору, ввійшла в силу і остаточно закріпилася невідома до того практика, якою цілковито відсувалося пресвітерство і народ від участи у виборі і хіротонії єпископа.

Залишення цієї важливої прероґативи — обрання і поставлення в єпископи для одних лише єпископів, спричинилося до порушення первісно-християнської практики та до формального звиродніння важливого акту виборів.

Це звиродніння особливо виявлялося тоді, коли т.зв. собор чи синод з кількох єпископів з наказу або за згодою царя грецького, російського чи якого будь іншого вибирав і висвячував єпископа для пастви, яка його перед тим ніколи не знала і не бачила. Або взяти для прикладу ще такий варіянт, собор єпископів, що складався тільки з 2-ох осіб, з волі інославного уряду, ставить кількох єпископів чужинців для зовсім їм невідомої і також чужої пастви.

І така аномалія була узаконена, вважалась вповні канонічною, бо цим було завершене стремління самого єпископату стати на ґрунт повної незалежности у відношенні до кліру і до народу.

У світлі вищесказаного годі заперечити, що обрання і поставлення української ієрархії в 1921 році відбулося не без порушення деяких правил і встановлень пізнішого походження, але з опертям на ті первісні правила і встановлення, якими церква жила і керувалася в перших віках християнської ери.

А коли прийняти до уваги особливо складні обставини того часу, а передовсім скрайньо ворожу настанову московського єпископату до справи визволення української церкви, то цілком зрозуміло, що Всеукраїнський Собор у справі вибору і хіротонії українського єпископату приневолений був занехаяти пізніші встановлення і практики та скористатися зі встановлень і практик первохристиянської церкви, коли вона, як говорив апостол, була дійсно „свята й непорочна".

[Продовження буде]

ПРОТОКОЛ
НАРАД НАДЗВИЧАЙНОГО ЗАСІДАННЯ ГОЛОВНОГО УРЯДУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ,

яке відбулося в днях 8-го і 9-го вересня 1978 року на оселі „Союзівка" в Кергонксоні, Н.Й.

ПЕРШИЙ ДЕНЬ НАРАД
П'ятниця, 8-го вересня 1978 року

[3]

Справа злуки Відділів має позитиви і неґативи, бо при кожній злуці треба пам'ятати, що злука буде корисною тільки тоді, коли до праці в таких злучених Відділах підшукаємо відповідних людей. Метода натиску на людину, щоб її змусити до праці, яка в нас досі була, не виправдала себе і я є проти такої методи. Ми повинні оцінювати, що людина може зробити, а не те, що ми їй кажемо, що мусить. Часом людина навіть за сто тисяч долярів не зробить того, що напевно зробить охоча людина до праці, коли їй дати підтримку та відповідні умови.

В суспільно-економічних організаціях треба зв'язати дві концепції: комерційну та соціяльну або психологічну. Ми живемо в матеріялістичному світі, тому всякі фінансові спонуки є конечні. Але дуже важливою є соціяльна або психологічна концепція, про що говорив наш заступник головного предсідника д-р Куропась, коли розказував, як ,,Сини Норвеґії" пропаґують любов до Норвеґії та норвежської нації і тому добрали собі саме норвежців — таких людей, які можуть для них найкраще працювати. Тому, коли ми говоримо про дальші пляни, я таки настоюю на тому, щоб не йти однією дорогою, але простудіювати притаманність нашої громади і тоді виробити пляи та його випробувати. Не робім плянів на 4, чи 5 тисяч членів. Краще робити більше реальні пляни, можливі до виконання. Коли ми приступаємо до плянування, то мусимо знати наші ресурси, їх джерело, а тоді підшукати відповідні методи для осягнення наших цілей. Випробувавши таку методу, ми повинні проаналізувати, наскільки вона для нас успішна і у випадку неґативного висліду ми повинні шукати інших методів і знову їх випробовувати. Досі так було, що ми наших плянів не випробовували, тільки їх укладали, над ними дискутували, а стара система залишалася і ми вели працю старим трибом. Тому нам треба започаткувати цей переломовий рух, який може діяти тільки тоді, коли ми в себе переломимо психологічне наставлення до наших справ, коли ми зробимо рішучі кроки, а не будемо стояти на місці. Коли ми приступимо до реального оформлювання наших плянів, я ще хотів би до цього забрати слово.

Звіт головного контролера о. митрата Степана Біляка

Вельмишановний пане предсіднику, пані і панове, співробітники — члени Головного Уряду Українського Народного Союзу! Я мушу зараз на початку свого коротенького звіту сказати одне, що на протязі моєї тридцятилітньої практики я знаю, що люди не люблять довгих промов і довгих хвалінь. Тому я завжди говорю коротко. Я не можу нічим похвалитися, хіба своїми немочами, як це казав св. апостол Павло. Вибачте, що я так звертаюсь на вступі. Я перед вами нова людина, як член Головного Уряду, але я не новий на терені УНСоюзу і вже добре ознайомлений із справами УНСоюзу, бо я завжди керувався добром УНСоюзу. Як тільки я приїхав до Америки, я зразу вступив у члени УНСоюзу. Причина, чому я дав себе вибрати до Головного Уряду, була та, що треба промостити дорогу нашій славній організації до громад, що їх я репрезентую. Я священик Української Православної Церкви, що всі ви знаєте. І було б дуже боляче в майбутньому, коли б ви давали мені відчувати колинебудь, що я належу до якогось іншого віровизнання, а не до того, що ви, бо справа моєї віри та віри вас усіх, це справа совісти кожного з нас. Я дивлюся завжди на справи з точки погляду українського — загального, а не з точки релігійної, чи політичної.

Я вже почав працю на нашому терені з паном Гавришем, колишнім головним організатором, а тепер старшим обласним організатором, активним в нашій Окрузі. Я відбув з ним довшу розмову 25-го серпня ц.р. у справі здобування нових членів по наших громадах. І ми прийняли таку постанову: відвідати всі наші громади на терені мого деканату, яким я опікуюсь, а цих громад в нашій Окрузі є одинадцять. Я приобіцяв пану Гавришеві, що з ним відвідаю всі наші громади в цій справі, щоб могти мати до них доступ. Я вірю в те, що через мою скромну особу матиме УНСоюз широко відкриті двері до наших громад, про що я вже постараюся. Вже 28-го серпня відвідав я з паном Гавришем нашу парафію св. Петра і Павла у Вілмінґтоні і ми мали довшу розмову з настоятелем цієї церкви. Він обіцяв нам, що нам допоможе максимально в тім, чим буде можна, щоб здобути нових членів. Окрім того, кожного понеділка я даю себе до диспозиції організаторові, щоб разом з ним відвідувати не тільки кандидатів у члени в моїй парафії, але у всіх парафіях нашого міста Філядельфії, якщо зайде потреба відвідувати з ним родини, щоб організувати членів. І як доказ моєї доброї волі, я вже придбав одного члена для УНСоюзу. Більше я не можу нічого сказати, бо я ще не встиг більше зробити.

Звіт головного контролера проф. д-ра Богдана Гнатюка

Очевидно, я не хочу хвалити нашої Округи, але головний організатор знає про те, що Філядельфійська Округа працює в міру можливостей. Хоч ми не є вдоволені з цілої нашої системи, бо є багато Відділів, які не є активні та маємо інші проблеми, але ми стараємося в нашій Окрузі вести успішно організаційну працю. Я є заступником предсідника одного з наших найбільших Відділів, Відділу ч. 153, в якому предсідником є добрий орґанізатор п. Одежинський, а секретарем, який теж є активним, є в ньому інж. Іван Скіра. Ми маємо успіхи завдяки активності нашого предсідника та секретаря. Але маємо теж трудноші приєднати до УНСоюзу молодь, яка доростає і стає професійною, хоч ведемо облік нашого членства та їх родин, подруж і народин, та пробуємо це використовувати в організаційній праці.

Я думаю, що справи реорганізації, що їх тут порушено, є дуже важливі для УНСоюзу. Тому було б добре, щоб ця комісія, яку ми тут створимо, зайнялася всіми цими справами, які ми порушуємо та взяла до уваги наші поради і рекомендації. Я був одним з тих, які вже давніше пропонували реоганізацію УНСоюзу по лінії професійности, перехід на безпосереднє плачення вкладок. Про це говорили ми, починаючи від Конвенції в Чікаґо. Там були рекомендації не лише від Округи Філядельфії, але і від інших Округ і ці добрі рекомендації все ще є актуальними. Їх можна б виловити з протоколів Конвенцій в Клівленді і Філядельфії та з публікацій матеріялів з підготовки до Конвенцій. Навіть і в підготовці до останньої Конвенції, хоч про це менше було публікацій, але були постанови деяких Округ, якими варто поцікавитися. Тому я радив би взяти під увагу всі ці матеріяли та рекомендації на нарадах пропонованої комісії.

Я є за тим, щоб таку комісію покликати, щоб вона опрацювала плян і його предложила нам для обговорення та остаточного вирішення. Бо, як нас сьогодні тут є 26, то кожний з нас має свою думку, яку можна, кожну зокрема, розглядати, вести над нею дискусію і так вирішування справ тільки протягати. Я є за тим, щоб ми прийшли до певної реорганізації, але ми мусимо бути дуже обережні. Я хотів би ще раз підчеркнути, що ми не можемо звести нашої організації до чисто комерційної забезпеченевої. Вона мусить зберегти свою питому вагу в українській громаді на суспільно-громадському секторі, в якому нам треба оживити наші Відділи, крім Округ, які ще ведуть таку активність. Наша Округа є дуже активною і її голова бере безпосередньо сам участь у громадському житті, сам уділяється та втягає Округу і деякі Відділи. Але що нам зробити з такими Відділами, які находяться в місцевостях, де немає зорганізованого українського життя, немає Відділів УККА, чи навіть інших організацій, які постали з приїздом нової іміґрації і ведуть громадське життя в Америці і в Канаді. Це було б добре якраз для таких Відділів, щоб вони зактивізувалися, як це підкреслив д-р Куропась, зокрема на відтинку суспільно-громадського життя. Я думаю, що ми повинні мати опрацьований такий плян праці, включно із рекомендаціями, ще перед річними нарадами, щоб ми могли з ними запізнатися і приїхати приготовані до обговорення та вирішення їх на річних нарадах. Такі рекомендації треба теж дати цій новій комісії, щоб і вона над ними призадумалася і приїхала на наші наради із своїми конкретними завваґами та рекомендаціями для Головного Уряду.

Звіт головного контролера мґра Івана Геврика

Пане Предсіднику! Я хочу згадати тут, що Округа Західньої Канади здобула в членській кампанії минулого року перше місце. Також хочу тут подякувати головній радній Теклі Мороз за те, що вона своєю організаційною працею допомогла цілій системі УНСоюзу, що я вже теж ствердив на Конвенції. Відділи Округи Західньої Канади розкинені по широких просторах. Тому ми скликаємо наради цієї Округи з нагоди Конґресу Комітету Українців Канади, бо на цей Конґрес приїжджають наші союзовці, а УНСоюз не видає на це грошей. Коли мова про збори Округ, а в даному випадку я говорю не тільки про Канаду, я вважаю, що нам не виплачуються такі збори, коли на них приїде представник Централі тільки на те, щоб сказати там кілька слів та відіхати. Такі збори і побут представника з Централі треба краще плянувати, щоб вони принесли більше користи УНСоюзові. В цьому році, вже після Конвенції, коли порівняти здобутки нових членів на Сході та на Заході Канади, можна також ствердити, що Захід все таки дає більше членів.

На мою думку, головні урядовці були вибрані на Конвенції не тільки на те, щоб давати гарні пропозиції. На них повинен лежати обов'язок також давати УНСоюзові якусь працю, а в першу чергу приєднувати нових членів. Бо самі пропозиції нічого не вартують. І це справді цікава річ! Всі ми знаємо, що на Конвенції різні групи і партії, то не тайна, стараються, щоб були обрані до Головного Уряду їхні люди і на тому кінчиться все. Тому я пригадую, що кожний головний урядовець повинен відповідати за те, що він зробив для УНСоюзу та чи він виправдав довір'я до нього делеґатів, які його вибрали.

Я згідний з моїми передбесідниками, що нам потрібна зміна та реорганізація, але їх треба робити дуже обережно. Ми можемо об'єднувати Відділи, коли це корисно для УНСоюзу і маємо на це згоду членів цих Відділів та доброго кандидата на секретаря такого злученого — більшого Відділу. Але, я думаю, що ми можемо стратити половину нашого членства, коли ми перейдемо на безпосереднє плачення вкладок до Головної Канцелярії, так зване ,,дайрект біллінґ". Я це добре знаю, бо сам є секретарем Відділу. Союз може знати тільки той, хто був секретарем Відділу і знає його працю. Я часто сам плачу Головній Канцелярії вкладки за 30 до 40 своїх членів своїми власними грішми, а пізніше іду до них відбирати ці позичені їм гроші на вкладки. Я часом плачу і за священика, бо він каже мені: я не маю тепер часу, бо маю мати Службу Божу, тому приїдь по вкладки іншим разом. Праця залежить у великій мірі від того, який є секретар Відділу, бо він може кожного члена припильнувати, або може занедбати збірку вкладок від членів зовсім.

Ми повинні б мати для Заходу Канади якогось чоловіка, який відвідував би широко розкинені Відділи, бо ніхто з нас не може кинути на два-три дні працю і втратити за неї зарібок, щоб вибратися на таку поїздку в терен. До цього треба мати відповідну особу і її треба уповноважити вести союзову організаційну працю на теренах Заходу Канади.

Я на цьому кінчаю, але ще зголошуся до слова, коли будемо обговорювати пляни і пропозиції та справу нашої комісії.

Головний предсідник д-р Іван Флис зарядив п'ятихвилинну перерву в нарадах, а після неї заповів продовження звітувань членів Головного Уряду. Він попросив звітодавців скорочувати свої звіти, бо є ще багато справ до полагодження та вирішення, а деякі члени Головного Уряду повідомили, що вони мають замовлені літаки на поворот домів вже на 6-ту годину. Головний предсідник попросив заступника головного предсідника д-ра Мирона Куропася вести дальшими нарадами засідання.

Заступник головного предсідника д-р Мирон Куропась попросив до чергового короткого звіту головного радного інж. Анатолія Дорошенка.

Звіт головного радного інж. Анатолія Дорошенка

Найбільше про працю Чікаґівської Округи може вам розказати наш головний радний пан Сорока, який є головою Окружного Комітету. Про це скаже вам теж головна радна пані Олек та заступник головного предсідника д-р Куропась, який є також з Чікаґівської Округи. В моєму терені я працював досі та буду дальше приєднувати нових членів, як це я робив у минулих роках. Тут хочу попросити головного організатора Василя Оріховського, щоб він сам, або обласний організатор Богдан Дейчаківський, поїхали зі мною до Міннеаполісу, бо ці околиці були в нас в останніх чотирьох роках до певної міри занедбані. Я знаю, що минулого року колишній головний предсідник Йосип Лисогір і головний касир Уляна Дячук туди їздили і мали наради Округи, але, я думаю, що туди треба поїхати для організаційної праці, для приєднування нових членів. Це моя конкретна пропозиція.

Щодо організаційної ділянки, я завважив, що головний предсідник д-р Флис звертався до нас вчора і так само сьогодні головний організатор Василь Оріховський: ,,панове, це наша спільна проблема, рятуйте нас!" Я так відчув, що це були закиди до нас, що ,,оце ми вас тут маємо на те, щоб ви нам не тільки допомагали, але і щоб ви за це відповідали." Можливо, я це інтерпретую невірно, але я все таки хочу пригадати головному предсідникові д-рові Флисові та головному організаторові Василеві Оріховському, що ми вас на те вибрали, і Вас пане Оріховський, щоб Ви відповідали за цю ділянку безпосередньо. Ми є головними радними і головними контролерами і ми приїжджаємо сюди радити вам і допомагати вам; а Ви — головний предсідник — маєте також до допомоги заступників головного предсідника д-ра Куропася, пані Душник і також сенатора Юзика. Між іншим, ми всі почули сьогодні, яку допомогу може дати нам один із них, а саме д-р Куропась. Я певний, що і пані Душник і сенатор Юзик можуть також в цій справі щось допомогти.

Щодо нових проблем, то ми будемо вибирати комісію, яка вже на наступні наради прийде з пляном. Загальна наша проблема, це питання, чому ми не можемо приєднувати більше нових членів, як теж чому ми не можемо прийняти до праці людей, які могли б виконувати обов'язки обласних організаторів УНСоюзу. Чи тому, що ми придержуємося нашої філософії, що треба працювати так, як наші піонери колись працювали для добра нашої громади і нашої установи, що цю працю і тепер треба виконувати добровільно, не дбаючи при фінансову компенсацію. Ми думаємо, що першим обов'язком є працювати для громади, а тоді дбати про заплату за це. На жаль, через те ми маємо проблеми дістати до праці обласних організаторів, бо вони інакше дивляться на ці справи, вони мають на удержанні родини і тому їм потрібна фінансова компенсація. І через те ми вже на протязі восьми років, таки кожного року ці справи обговорюємо і кожного року шукаємо причини, чому не можемо знайти обласних організаторів. Назагал організаційну працю треба розділити на три фази: Перша фаза це те, що ми можемо зробити тепер для приєднування нових членів, бо ми мусимо вже організувати нашу щоденну працю, на яку деякі пляни дав нам головний організатор Василь Оріховський, як вести членську кампанію та як заохочувати секретарів до організування членів. Я думаю, що вірно сказав головний контролер мґр Іван Геврик, і це теж належить до першої фази, що ми всі можемо допомагати нашим Округам, як і нашим секретарям приєднувати нових членів, не залежно від того, чи ми маємо пляни на довгий термін, чи ще ні. Але кожний з нас 26-ти членів Головного Уряду візьме на себе цю відповідальність у першій фазі. Я вірю, що всі ми мусимо зразу почати працювати і допомагати нашому Організаційному Відділові. Друга фаза, це фаза призначена для підготовки організаційного пляну, який мав би розв'язати наші проблеми, що їх маємо вже стільки років. Я думаю, що цей плян ми повинні б мати до наступних річних нарад Головного Уряду в травні 1979-го року. Ми будемо сподіватися, що ця комісія, яка буде сьогодні вибрана, співпрацюючи з Екзекутивою, прийде до нас у травні наступного року з цим готовим пляном. Третя фаза, це кінцева фаза, в якій треба буде ввести в життя, у діяння всі ці пляни, що їх ми виготовимо та апробуємо. Але, головне, панове, щоб ми не забували, що ми мусимо працювати і щоб ми починали працювати вже від сьогодні.

Заступник головного предсідника д-р Мирон Куропась: Заки попросимо чергового звітодавця, дозвольте мені представити вам члена уряду нашого найбільшого Відділу на Заході ЗСА, а саме, у Лос Анджелесі, ентузіяста української науки і культури, який призбирав $50,000 на Фонд Катедри Українознавства у своїй місцевості та сам є головою місцевого Відділу цього Фонду, пана Остапа Ґаца. Також приємно мені представити вам і привітати серед нас секретаря нашого союзового Відділу на ,,Союзівці", мого тестя, професора Михайла Васькова. А тепер попрошу до звіту головну радну з далекої Канади, пані Теклю Мороз.

Звіт головної радної Теклі Мороз

Вельмишановні пані і панове! Я не буду багато говорити, бо ми будемо мати завтра засідання Канадського Представництва і я зможу всі наші болячки там порушити. Як голова Округи та як секретарка Відділу, якою я є протягом 12 років, я знаю добре наші проблеми і трудноші і мені залежало б дуже на тому, щоб ці проблеми зникли. Ці проблеми найкраще може знати секретар Відділу і голова Округи. Тому прошу повірити мені, що мої пропозиції, базовані на цьому досвіді, направду допоможуть нам в організаційній праці, на якій в першу чергу полягає УНСоюз. Я працюю може в яких 10 організаціях і всі вони мають подібні проблеми. Наша Округа є в особливо трудних обставинах, бо ми, можна б сказати, більше французи, як канадійці. В нашій Окрузі діється найбільше заворушення, бо з Квебеку люди масово виїжджають. Але наші секретарі роблять все можливе, всі вісім Відділів завзято працюють і тому за вісім місяців виконала наша Округа організаційний плян вже на 96 відсотків. Наша Округа успішна в першу чергу в організаційній праці.

Я хочу подякувати попередньому головному організаторові Степанові Гавришеві та головному касирові Уляні Дячук за те, що УНСоюз виплачував нагороди для визначних випускників шкіл українознавства і має намір це робити дальше, як я вичитала в протоколі Екзекутиви. Такі нагороди в минулому році дали нам змогу приєднати в члени УНСоюзу не тільки цих випускників, але відкрили нам двері до їх домів, тобто до інших членів їхніх родин.

Тут була мова про те, щоб лучити менші Відділи. Але наш статут не дає нам права того робити проти волі членів. Коли б Округа мала більші права, коли б голови Округ мали право замінювати секретарів, чи лучити Відділи, то напевно таке нераз зробили б. Я вірю, що кожний голова Округи, коли він бере на себе ці обов'язки, є свідомий його великих відповідальностей перед членством та УНСоюзом. Я маю побажання, щоб ми мали в Монтреалі наші оголошення на радіо, а також, щоб ми спонзорували два-три рази в році спеціяльні програми для дітей з нагоди Різдва, чи Дня Матері. Це дало б можливість родинам, які живуть поза містом, почути про УНСоюз і заохотило б їх ставати членами.

Багато допомагає нам у пропаґуванні УНСоюзу виданий в Монтреалі ,,Монтреальський Інформатор", якого ми спонзоруємо і в якому маємо завжди оголошення на другій сторінці. Технічним редактором його є наш союзовий діяч пан Дячишин.

Тут була мова про те, що треба Округи якось оформити в нашому статуті. Я додам до того, що Округам треба призначити в бюджеті гроші бодай на їхні малі видатки. Бо ми живемо тепер в такому світі, що, крім вдоволення громадською працею, молоді люди хочуть мати запевнення, що хтось принайменше покриє їхні видатки. Ми в Канаді покриваємо своїми власними грішми видатки на пошту чи на бензину. Коли я відвідую секретарів, щоб допомогти їм в організаційній праці, я оплачую сама бензину на такі поїздки. Всі наші секретарі Відділів є фахівцями союзової праці і всі вони активні в нашій українській громаді та співпрацюють з місцевими організаціями. Тому для них всюди вільний вступ і так вони приєднують нових членів. Важливим для УНСоюзу є власне те, щоб наші секретарі були активними в громадах, бо без цього їм напевно було б важче вести організаційну працю для УНСоюзу.

Я говорила відносно задержування дивіденд в Головній Канцелярії на відсотки, тому що зустрічаюся із членами, які не хочуть приймати дивіденд на суми по $3.00. Коли б ці дивіденди залишити на відсотки, то колись вони дали б разом більші суми. Я теж радила підвищити суми, на які ми забезпечуємо членів.

Коли говоримо про організаційні пляни, треба ствердити, що наша Канада має великі можливості, а головно Західня Канада, в чому я переконалася, коли була там на організаційній поїздці та заснувала новий Відділ. Я там за час кількох днів 1977-го року зорганізувала Відділ, який дальше діяльний, але тепер знову потребує ,,застрику" — допомоги у приєднуванні більше членів, бо годі було тоді за декілька днів вишколити добре нову секретарку. Ми з нею контактуємося телефоном та листами і так я допомагаю цій секретарці в її праці. Я вважаю, що нам треба мати на Заході Канади постійного організатора, бо там є великі простори і такий організатор повинен ці осередки відвідувати, доглядати вже існуючі Відділи, приєднувати для них нових членів та навіть засновувати нові Відділи. Коли матимемо там відповідну людину, тоді напевно буде наш УНСоюз там зростати і його організаційна праця буде приносити великі успіхи. Я висловлююся теж за тим, що тут сказав, здається, д-р Куропась, щоб наш УНСоюз вернувся до тих часів, коли він займав одно з перших місць в українському житті.

Звіт головного радного Андрія Джули

В першу чергу хочу зазначити, що це не було заплановане, але побіч себе сидять на цих нарадах наймолодший і найстарший члени Головного Уряду УНСоюзу, віком і стажем праці. Я вірю, що цей наймолодший член, д-р Аскольд Лозинський, піде моїми слідами, щоб після багатьох Конвенцій він міг сказати: це моя сьома каденція в УНСоюзі. Мої перші річні наради на ,,Союзівці" були в 1955-му році. Першу ніч на ,,Союзівці" я спав у ,,Києві", а наради відбувалися тоді у бібліотеці. Подивіться сьогодні на ,,Київ", на бібліотеку, як вони змінилися, як, як сказав д-р Куропась, ми поступаємо. Це саме з УНСоюзом. Те, що ми робили двадцять років тому, не відповідає сьогоднішній дійсності. Моя порада новому головному організаторові є наступна: я був відділовим секретарем уже дуже довго. Моя околиця — Піттсбурґ — не є така, як Детройт, Канада, Ню Йорк, чи Чікаґо. Це зовсім інший терен. Проблема з нашою організаційною працею є та, що ми маємо один загальний плян, який хочемо застосувати до всіх обставин. Так не може бути. Те, що відповідає Ню Йоркові, не може бути переведене у Піттсбурґу. Я пропоную, щоб звернути увагу на персональний контакт із союзовими Відділами та Округами. Пишіть особисті листи, а не обіжники, що ідуть і до Ню Йорку і до Піттсбурґу. Проаналізуйте обставини даних Відділів, тоді зверніться, наприклад, до Джули у Піттсбурґу, якщо йде про Відділ у Мек Кіс Ракс, напишіть особистого листа із особистим підписом, тоді на такий лист буде відгук. Ще одна справа. Вже досить давно, коли д-р Мирон Куропась ще не був професором, він завжди пропонував, щоб засновувати ,,Союзівки" в різних околицях. В Західній Пенсильванії було таке місце в Досон. Це був старий манастир. Група людей купила його, вони зробили з нього вакаційний ресорт, пристосували його до гри в гольфа та до інших спортів і назвали його ,,Линденгол". Я зі своїми знайомими нераз бував там, нав'язував контакт з управою, дістав від них ціну і запропонував головному предсідникові пану Лисогорові купити цей ,,Линденгол". Якщо б ми були купили тоді цю посилість, ми могли б були заробити $1,500,000. Чи ви знаєте, хто є власником цього ресорту? ,,Юнайдет Стейтс Стіл Юньйон". Вони мають там гольф, мають свої головні бюра і влаштовують там семінарі і т. п. Я маю їхні памфлети і передаю їх головному предсідникові.

Я ще хочу звернути увагу на ,,Соєдиненіє", про яке тут говорили. Повірте мені — є багато українців, але в моїй околиці є важко записати члена до УНСоюзу, коли є ,,Соєдиненіє", бо вони мають гарний ресорт біля 20 хвилин їзди з Ембридж, а пів години з Піттсбурґу. Я маю тут їхні реклями. Як ми можемо дістати членів? Я не можу. Одинока річ, завдяки чому ми дістали 50 відсотків нових членів, є те, що ми маємо два клюби в Ембридж, що мають свої власні доми, маємо один в Аліквіппа, один у Деррі та один у Форд Сиrequire. Ці доми допомагають нам діставати членів.

Є ще одна проблема: я є тепер головою Округи та від багатьох років головним радним. Я не погоджуюся з думкою, що головний радний повинен бути головою Округи. Одинока причина, чому я є головою Округи, є та, що два роки тому, коли ми мали збори нашої Округи, тодішній голова Округи не прийшов на збори. Ми застановлялися, що нам робити. Були голоси (а приявних було 30 осіб), щоб вибрати того голову знову заочно на чергову каденцію. Але один член, уроженець Америки, влучно заявив, що коли хтось не приходить на збори і не цікавиться працею, він не повинен бути вибраний на жаден пост. Тоді хтось запропонував, щоб мене вибрати, бо зближалася Конвенція. І я погодився, але під умовою, що після Конвенції на наступних зборах не прийму більше головства Округи. Я старіюся і не роблю з того секрету, що вже маю 66 років і тому думаю також зрезиґнувати з посту секретаря Відділу.

Звіт головного радного д-ра Аскольда Лозинського

Пані і панове! Я буду говорити коротенько, бо майже всі речі були вже висказані попередніми бесідниками, а напевно будуть і ще ці речі повторені, бо залишилося ще десять головних радних, які мають звітувати. Очевидно, що найважливіша точка це те, що говорив проф. Телюк і д-р Куропась. Це справа поєднання в нашій організації двох елементів, професійно-бизнесового, як забезпеченевої установи, і елемент соціяльний, як організації, яка дбає про добро української громади. Щоб розвивалося наше забезпеченеве підприємство, мусить у нас розвиватися і суспільна справа, бо без одного не буде другого, тому що ми не шукаємо кандидатів на членство між чужинцями. Отже, обидві ці речі треба поєднати, але також треба їх в потребі відмежовувати, чи відповідно підкреслювати, щоб пристосувати їх відповідно до кожної околиці, як це радив нам наш сеньйор, наш головний радний Андрій Джула, який слушно твердить, що кожна околиця має свою притаманність.

Було сказано, що ми повинні відтягнути секретарів Відділів від забезпеченевої праці, але платити їм комісове за те, що вони займуться головно роботою суспільною. Такий арґумент є важний тільки для деяких околиць. Я думаю, що в Пенсильванії, де немає настільки розвинених українських організацій, як у інших околицях, такий підхід дуже важливий. Але там секретарі повинні б виконувати суспільну роботу і рівночасно забезпеченеву. Зате по більших місцевостях, по більших містах, ми маємо стільки українських організацій, що їх навіть не можна порахувати, і кожна з них робить поважну громадську роботу, організує людей і держить їх при українстві.

Яке відношення ми можемо мати до тих організацій? Ми чули тут вислів, що ці організації хочуть витиснути від УНСоюзу всі фонди, які тільки можна дістати. Чому ж ми не поставимо справи так, що ми дамо цим організаціям фінансову допомогу, коли вони її потребують, але ми це зробимо тільки тоді, коли вони будуть доставляти для нас нових членів і тоді ця фінансова допомога для них буде радше винагородженням їх за співпрацю з нами. Ми повинні звернутися до таких організацій, щоб вони подбали поміж своїм членством про те, щоб ці члени записувалися до нашої організації, до УНСоюзу, а ми тоді зможемо з гарним жестом винагородити їх, тобто ці організації, фінансово. Очевидно, це не є одинокий спосіб організаційної праці, але в даному випадку у внутрішньому секторі він для нас корисний. Очевидно, що наша організаці потребує реорганізації та зміни структури. Ми мусимо перейти у великій мірі на професійну організацію, як це вже згадували попередники. Нам потрібно професійних сил, які дійсно зможуть продавати забезпечення і цим зможуть запевнити ріст членства та фінансів УНСоюзу. Очевидно, ми покличемо нині таку комісію, щоб вона розглянула можливості, де шукати таких професійних людей, як їх знайти та як їх затруднити, як теж, які будуть їх обов'язки і яка винагорода: Це дуже важливі справи, але одні говорять про професійний аспект, другі говорять виключно про секретарів. Я думаю, що можна одне і друге поєднати. Чим більше матимемо організаторів, тим краще будемо стояти. Секретарі можуть

(Продовження на ст. 4)

ПРОТОКОЛ

(Продовження зі стор. 3)

організувати членів, а крім того, можемо мати професійних продавців забезпечення. Коли всі вони будуть організувати членів, тоді ми будемо багато краще стояти. Але для того ми потребуємо реорганізації. Треба лише мати на увазі, що ми можемо покищо перевести тільки такі зміни, які не будуть суперечити постановам нашого статуту, а які є конечними, щоб нашу організацію вже покращати. Натомість таких реорганізаційних змін, які вимагали б змін статуту, ми тепер не могли б перевести.

Тут говорив головний контролер д-р Богдан Футей про новий плян пенсійного забезпечення, але ніхто більше нічого про це не згадував. Я хочу тут потвердити, що нам такий плян пенсійного забезпечення потрібний і ми ним можемо здобути багато молодих професійних людей. Кожна така молода людина, яка візьме таке пенсійне забезпечення для себе, зацікавлена теж у забезпеченні своєї родини. Тому ми повинні цей плян пенсійного забезпечення впровадити, щоб таким чином придбати для УНСоюзу більше членів, а в першу чергу наших молодих професійних людей.

Хочу теж ще завважити, що між ґенерацією головного предсідника і моєю є велика прірва, бракує активних людей цієї ґенерації поміж нами в нашому українському громадському житті. Щоправда, ми в Союзі маємо таких чотири, чи п'ять осіб, але так виглядає, якби за вийнятком цих чотирьох цієї ґенерації не було. Тому треба і за цими людьми пошукати та зорганізувати їх до УНСоюзу, пропонуючи їм відповідний забезпеченевий плян, який буде для них корисним. Про нашу Округу в Ню Йорку не буду говорити, бо тут є її голова, який краще про ці справи знає.

Звіт головного радного проф. Тараса Шмагали

Я скорочу своє слово із признаних мені 7-ми хвилин до двох — трьох. Я думаю, що ми вже поставили дефініцію нашої проблеми, це проблема структури нашої братської організації, а зокрема структури нашої організаційної праці — продажу забезпеченевих грамот. Я хочу зробити тільки одну заввагу: я думаю, що найважливіше, що ми осягнемо на цих нарадах, це створення Організаційної Комісії, що займеться зміною нашої братської організації і зміною структури нашої організаційної ділянки. Я думаю, що ми маємо при цьому столі знавців, які можуть авторитетно обговорювати всі аспекти нашої братської діяльности. Ми знаємо наші громади, я погоджуюся з паном Джулою, що до різних громад треба різно підходити: я певний, що ніхто не знає краще нашого суспільства з точки зору братської та суспільної. Але, я не вважаю, що ми при цьому столі маємо експертів, що могли б по бизнесовому підійти до забезпеченевого діла, до змін різних родів забезпечення і потягнень, які ми мусимо зробити на цьому відтинку. І я думаю, що дуже важливим є, щоб ми цю Організаційну Комісію створили, я говорю вже про це 10 — 12 років, ті, що читають мої звіти, знають про це. Я говорю вже кілька років про цей професійний підхід і я дуже тішуся, що хтось послухав того і, маю надію, що щось з того вийде. Але, вертаючись до Організаційної Комісії, я вважаю, що ми повинні просити до неї також, прийнайменше одного, а може й більше, експертів забезпечення, які допомогли б нам випрацювати наші пляни. Як приклад подаю вам Степана Скубика, він думає, що він є 120% українцем і видно має добре поняття про УНСоюз, коли приїхав на наші наради аж з Вашінґтону. Ми говорили з ним приватно — він є головою відділу Пруденшел у Вашінґтоні, який організує щороку нових членів на таку суму забезпечення, вкладки якого виносять $10,000,000.- річно. Він є типом особи, про яку говорив Мирон. Ми не маємо засобів, щоб його перетягнути від Пруденшел, але він, все ж таки, почувається на стільки українцем і союзвцем, що приїхав сюди, і я вірю, що коли ми його тут зараз попросимо, то від добровільно зголоситься до нашої Організаційної Комісії. Нам треба Степана, і може ще декого такого як він, що може нам допомогти і покерувати нами, бо, наприклад, я не є професіоналом забезпечення і мало з нас тут є ними; ми потребуємо людей як Степан Скубик, щоб нам допомогли і ми мусимо шукати за ними до нашої Організаційної Комісії. Дякую.

Звіт головної радної Гелен Олек

Хтось з присутніх спитав, які можливості є в наших Округах. В 1966-му році Чікаґо мало 13 церков, від цього часу маємо декілька нових, я не знаю докладного числа, але думаю, що можливо тепер є 20 церков. Я думаю, що можливості в Чікаґо величезні. Давніше ми організували союзові відділи при церквах, але тепер ми це занедбали, а я вважаю, що ми повинні випрацювати відповідну програму, згідно з якою при кожній парафії повинен бути один, або два союзові відділи. І це можна дуже лигко зробити, якщо ми відповідно підійдемо до цього, бо в парафіях є більшість наших членів. Друга справа, яку я обстоюю, це та, що головні урядовці не повинні бути головами Окружних Комітетів. У першу чергу ми автоматично є зобов'язані до праці в Окрузі, а теж ми притягнемо більше людей до союзової праці, як ми уступимо їм ці місця. Часом теж виникає конфлікт як головний урядовець очолює Окружний Комітет. Ще одна справа. Секретарі потребують більше фахової літератури. Вже кілька років я стараюся дістати табелю сум акумульованої дивіденди, для мене це дуже важливе. Я маю таку табелю у своїй книжці, але вона має вже 10 років. Мені сказали, щоб я собі сама таку таблицю виготовила. Я не думаю, що я повинна це сама робити, це повинна зробити щороку головна канцелярія. Ще інші формулярі потрібні секретарям і на це головна канцелярія повинна звернути увагу. Це всі мої завваги. Дякую.

Звіт головного радного Василя Дідюка

Прослухавши слів та думок головного організатора, я не можу сказати, що це був звіт головного організатора. Це були думки, в яких він хотів накреслити пляни і якими він хотів спровокувати нас, щоб ми про них висловилися і щось від себе до них додали. Радію, що, як це тут з наших виступів виходить, маємо тепер більше демократії, як ми мали навіть на попередніх річних нарадах Головного Уряду, які тривали цілий тиждень, чи навіть на останній Конвенції. Ми могли тоді звітувати тільки по п'ять хвилин, а тут забираємо багато більше часу. Але крім великих ідей, великих думок, в яких часом хтось хотів когось другого зачепити, ми тут нічого конкретного не почули. Я погоджуюся з нашим головним предсідником, що ми маємо тепер найкращий Головний Уряд із усіх, які в нас були досі. Але, крім прекрасних пропозицій, я не чув від нікого такого слова, щоб ми вже перейшли від балакання до діла. Ми бо вибирали щороку Організаційну Комісію і також мали від неї чудові пляни, на яких, звичайно, кінчалося. А ми повинні певні фахові речі обговорити та узгіднити і тоді приступити до діла. Це правда, що Конвенція є нашим найвищим тілом, але на Конвенції немає змоги обговорювати такі фахові справи, які залежні не тільки від наших матеріяльних можливостей, але також від правних. Тому ми всі згідні, що треба вибрати таку комісію, яка могла б над цими справами радити і певні рекомендації винести, а тоді треба буде створити такі умовини, щоб ці наші пляни можна було виконати. Побачимо, як ця комісія буде працювати та які будуть можливості приступити до діла. Ми напевно не можемо стоять на місці, стояти на тому, що було в нас 85 років тому, бо часи в нас змінилися.

Тут були дуже добрі думки заступника головного предсідника, який вивчав ці справи, але були також слушні думки, що ми не можемо всюди вводити таких самих змін і способів, бо кожний стейт та провінція, як теж кожна держава мають свої особливі обставини та різні можливості для союзової праці. Не можна сказати, що те, що добре для Пенсильвенії, має бути добре для Торонта в Онтаріо. Про Канаду не буду багато говорити, бо мої два передбесідники, мґр Геврик і пані Мороз, уже вам розказували, що і як там виходить. Але, щоб хтось не розумів, що в Канаді все в прорядку, то я хотів би тут ствердити, що в нас у Канаді не так дуже все в порядку та що в ній вже нічого не бракує, за виїмком нових членів, а все решта в порядку. Два тижні тому була в нас у Канаді королева і вона застала все в порядку, тільки в УНСоюзі немає нових членів. Бо може приїжджати до нас королева, може і Трудо говорити, що все в Канаді в порядку, але ми маємо проблеми. Як на сьогодні, ми придбали в Канаді за 8 місяців разом 217 нових членів, а до кінця року може будемо мати 300 членів. Може хтось скаже, що в конвенційному році це ще добрий осяг. Але я пам'ятаю, що колись Канада мала більше нових членів цілими роками і що тоді, коли ми мали 670 нових членів, це був для нас найгірший рік. Тому я не можу бути вдоволений з того, що ми тепер маємо в Канаді. Натомість я вдоволений з того, що ми тепер про ці справи говоримо, що ми свідомі того стану в Канаді, бо колись мені казали, що я нічого не знаю, нічого не розумію і навіть не хотіли вислухати мене, коли я про ці справи говорив. Важливим є, щоб цей новий уряд не залишив у нас цієї старої політики, бо тоді ми не мали б поступу в УНСоюзі. Стара політика для нас була б злою.

Тепер зверну вашу увагу на те, що в Торонті в Канаді відбудеться на другий тиждень конвенція Крайового Братського Конгресу. Я мав би бути тим, який мав би відповідати за Канаду, той радний, який мав би в Канаді щось робити. Я не знав про цю конвенцію, а тепер тут довідався, що на цю конвенцію поїдуть члени Екзекутиви. Я цікавий, що скаже наш головний предсідник, коли там на конвенції прийде хтось до нього і спитає: містер Флис, чи немає тут між вами когось з Торонта, чи взагалі з Канади? Я думаю, що це помилка, що між делеґатами немає канадця, бо що тоді скаже наш головний предсідник? Я думаю, що ці справи треба інакше трактувати. Хто має за ці справи відповідати? А ми маємо Канадське Представництво та маємо Канадську Канцелярію, а немає кому подбати про те, щоб ми, наприклад, дістали якусь залю на окружні збори. Щось треба нам в цих справах зробити. Я кинув тут декілька думок, щоб ви не були дуже цікаві, що ми будемо говорити завтра на засіданні Канадського Представництва. Ми будемо напевно говорити про ці справи. Я нікого тут не обвинувачую, я тільки апелюю, щоб в майбутньому ви брали під увагу такі справи. Дай Боже, щоб про такий випадок не треба було в нас більше говорити. Я кличу і б'ю в дзвін тривоги, що ми мусимо щось робити, бо Канада має багато більші можливості, як Пенсильвенія, чи Ню Йорк. Це знаю з практики. За десять років праці я знаю добре, що в Канаді є великі можливості, але члени не будуть до нас самі приходити так як з дерева падуть грушки.

В кінці мого слова хочу ще раз пригадати, що ми повинні вже почати зміняти наші організаційні підходи, зміняти нашу тактику, повинні почати працю, а не тільки говорити, що ми одна велика, багата і сильна родина. Нам треба вже почати нашу дію.

Звіт головного радного Івана Одежинського

Всечесний Отче, пане предсіднику, пані і панове! Пригадую собі ще з часів війни в Німеччині, коли говорили, що „колеса мусять крутитися для перемоги". Ми нині тут зібралися, щоб ті союзові колеса зрушити з місця, бо в нас є застій і ми всі це відчуваємо. За майже 30 років праці в УНСоюзі я подібного застою не бачив і не бачив того роду байдужности в нас усіх, та вважаю, що ми мусимо розбудити себе з цієї байдужности. Найкраще було б почати самим від себе, бо терен дивиться на нас, як на вибраних на чотири роки членів Екзекутиви, членів Головної Ради та членів Контрольної Комісії. Я пригадую собі, як ми колись змагалися з Богданом Зоричем за першість у приєднуванні нових членів. Якраз учора про це згадували ми із редактором Драганом. Тоді було велике зацікавлення нашим змагом. Люди телефонували до мене і казали: Слухай, я дам тобі нових членів, не дай Богданові тебе побити! Фактично щось було, чимось ми цікавилися. А тепер ми лише нарікаємо і нічого не робимо, щоб нас розбудити, щоб ці союзові колеса почали крутитися, щоб ми рушили вперед.

Я хотів би запропонувати, щоб у Філядельфії, де ми маємо групу добрих людей, де маємо доброго голову Округи пана Тарнавського, ми започаткували пробну програму приєднування нових членів. Пропоную, щоб ми дали голові Округи $100 місячно, або, коли хочете, і більше, дали йому іструкції та нашу програму і попробували, як нам пощастить така акція. Я думаю, що вона повинна б нам вдатися. Може треба було б покрити також інші видатки, бо за самих $100 нічого не купиш, а при активній праці були б ще різні інші видатки, чи навіть кошти бензини на роз'їзди за членами. Я думаю, що ми могли б якраз у Філядельфії почати цю нашу нову працю і розбудити всіх до активности. Ми повинні в першу чергу самі дати добрий приклад, як організувати нових членів, і тоді також допомагати секретарям приєднувати нових членів. Ми колись так робили і я пригадую собі, як то колись члени Екзекутиви і цілого Головного Уряду здобували поважну кількість нових членів. А тепер чомусь ми цього не робимо. Отже, започаткуймо тепер ми самі цю організаційну працю. Скажім собі: даймо добрий приклад нашим секретарям та іншим відділовим і окружним урядовцям.

Звіт головного радного інж. Мирослава Кальби

На початку я поставлю питання головному організаторові пану Оріховському: хто є його „босом"? І відразу відповім, що нашими „босами" є секретарі Відділів. Бо УНСоюз це велике тіло, яке потребує для життя кисню, а цей кисень дають нам секретарі, які приєднують нових членів і тому ми мусимо звернути на них найбільше уваги. Вже рік тому ми стверджували, що наш віз котиться вниз. І ми свідомі того, що мусимо задержати, щоб цей віз не котився дальше вдолину і почав їхати вгору. Ми теж свідомі, що це не так легко зробити. Але при добрій волі та співпраці нас усіх це наше діло може бути зреалізоване.

Ми маємо надію і віримо, що нам вдасться це зробити. УНСоюз, це великий організм. Але дотепер ми чомусь більше приглядалися його голові та його серцю, а не звертали уваги на його руки і ноги та на його пальці. Я думаю, що наші Відділи, які далеко віддалені від централі, це наші кінчини, які не мають зв'язків з центром і тому вони нам болять. Як не буде доплиPY крови до котрогось члена нашого організму, то він почне завмирати. Це станеться з далековіддаленими нашими Відділами, коли ми про них забудемо і їх залишимо. Вони почнуть заникати. Це знаю з власної практики 7 — 8 років тому, коли я мав можність відвідати ці далекі Відділи. Вони мали свої різні болячки та жалі, які здержували їх ріст у членстві. Треба було ці жалі залагодити і ці болі усмирити та завернути назад їхні думки до нашого УНСоюзу. Тоді була почалася нова праця і прийшов був зріст членства. А тепер, коли ми знову не мали змоги їх відвідувати, я бачу зі звітів головного секретаря та головного організатора, що приріст нових членів є мінімальний і ці далекі Відділи виказують спадок в числі членів. Виходить, що нам потрібні безпосередні живі контакти та що, коли їх не буде, ми не будемо мати успіхів.

Друга важлива справа, це справа шукання нових шляхів та нових методів у нашій праці. Наші батьки, чи діди їхали волами, але ми не можемо вже їхати волами, ані цією самою догорою. В нашій праці в Організаційному Відділі ми не повинні скупити фондів на нові експерименти і не повинні обмежуватися до тих 10 до 12 тисяч долярів, що їх ми видавали на олівці та обгортки і сподівалися тим збудити членство. Головні організатори писали і пишуть такі самі, чи подібні листи тому десять років і тепер. Я з практики знаю, що в цих листах немає нічого нового і все повторюється цей один заклик: давайте нових членів. І більше нічого в них немає нового. Про це часто чую від секретарів Відділів, з якими говорю. Ми занадто довго вже держимо голову вдолині і дивимось тільки під ноги, замість дивитися далеко вперед. Ми хочемо бачити відразу успіх в числі нових членів, коли видамо на організаційну працю $100,000. Ми не сміємо боятися кинути на Організаційний Відділ $100,000 і тоді шукати нових методів та нових шляхів у нашій праці. І це напевно нам оплатиться, бо так покажеться, які нові методи і нові шляхи для нашої праці найкращі. Те, що ми тепер видамо, оплатиться в нашій майбутності і напевно причиниться до нашого росту.

Щодо далеких Відділів моєї Округи, які віддалені від себе по 200, а то і 500 — 600 миль, то ми в останніх 5 — 6 роках не мали змоги їх відвідувати, не могли скликати їх зборів, ані з ними особисто зустрічатися. Ми вдержували контакти тільки листами, або телефонами. А ми мали нагоду закласти новий молодечий Відділ УНСоюзу, тільки треба було признати гроші на те, щоб хтось туди до цих молодих людей поїхав. Сказали нам тоді, що це завеликий кошт. Я думаю, що такі Відділи треба починати навіть коштом інших Округ та теренів, бо треба почати працю на нових теренах. Ми мусимо почати забезпечувати молодих нових членів, а не тільки стариків, бо перед молодими роки життя та можливості праці для УНСоюзу. Отже треба цим молодим допомогти, збудити їх до росту і до життя. Не вірте, друже Оріховський, що одна поїздка дасть Вам великий успіх. Знаю з практики, що там Вас гарно приймуть і вислухають та скажуть, що Ви „Файно говорите". Але після такої першої поїздки треба поїхати туди вдруге, не відкладаючи поїздку на довго, і щойно по других відвідинах можна буде побачити висліди цих поїздок, щойно тоді зможете зрушити це колесо УНСоюзу вперед, збудивши зі сну громаду.

Звіт головного радного Миколи Хоманчука

Всечесніший Отче, Пане предсіднику, пані і панове! Я не буду довго розводитися, бо мої передбесідники вже згадали про все те, що нам болить і запропонували цілий ряд плянів для нашої праці. Це мій перший звіт і тут я вперше беру участь в нарадах Головного Уряду УНСоюзу. Я працюю вже довгі роки, як секретар Відділу, а останні роки, як голова Округи. Цей пост голови Округи я маю намір комусь другому передати, щоб таким чином включити більше людей до нашої союзової праці, а сам буду працювати дальше, маючи пост головного радного. Наша Округа в Ню Йорку, як вам усім відомо з преси, працює систематично і постійно займає в членській кампанії третє, або четверте місце. Але ми відчуваємо брак обласного організатора, потребуємо такого професійного організатора, який допоміг би нам в організаційній праці. Ми вже тепер стараємося зробити самі все, що тільки можливе, але потребуємо допомоги. Про наші болячки і недомагання в організаційній ділянці ми можемо тут говорити навіть дуже подрібно і над цими справами дискутувати. Але ми не повинні цього всього публікувати; бо розголошування таких справ може тільки нам пошкодити. Не про все писати в пресі і бити в ній у дзвони тривоги. Нам краще писати про УНСоюз щось більше позитивного, бо цих позитивів ми напевно багато маємо і вони нам більше допоможуть у пресі, як публікація неґативів та всяких недомагань.

Звіт головного радного Романа Куропася

Коли я зустрівся тут вчора вперше з членами Головного Уряду та мав з ними розмови, я почувався, як серед членів однієї родини. Бо ми всі з цієї самої нашої української козацької родини і такими будуть теж наші діти. Як колись у кредитівці, де я працював, я старався працювати як в одній родині, так і тепер я буду ставитися до УНСоюзу, як до нашої родини, і буду завжди думати, що я можу зробити для УНСоюзу. Так я думав, коли я став секретарем Відділу і так буду думати дальше, як член Головного Уряду, мавши на цьому пості ще більше зобов'язання супроти нашого УНСоюзу. Я був на курсах професійного життєвого забезпечення і там багато дечого навчився про різні роди забезпечення. Так у розмовах там на курсах, як і тут, я бачу, що ми маємо змогу рости і збільшувати своє членство. Я вірю, що наша нова організаційна комісія винесе певні рекомендації для покращання нашого Організаційного Відділу та допоможе нам знайти нові шляхи та нові методи праці, які нам тепер потрібні, щоб побороти цей застій. Ми хочемо, щоб наші діти користали колись з того, що ми надбаємо і належно розбудуємо. Ми маємо обов'язок супроти нашого УНСоюзу для нього працювати та його розбудовувати, щоб скріпити наше українське життя у Вільному Світі. Я буду докладати всіх зусиль, щоб працювати якнайкраще для УНСоюзу та почуватися його урядовцем та частиною цього нашого Головного Уряду.

Звіт головного радного Михайла Сороки

Я насамперед хочу вибачитися, що буду говорити багато коротше, чим мої передбесідники. В своєму слові я маю здати звіт з праці моєї Округи. Скажу в одному реченні, що в нашій Окрузі є зле, так як в усіх інших Округах. Можливості роботи і розвитку УНСоюзу є великі особливо в ділянці організування нових членів, бо Чікаґо нараховує понад 60,000 українців, а тільки 12 — 14 тисяч є членами не одного УНСоюзу, але разом усіх союзів. Отже з цього виходить ясно, що в Чікаґо можна б ще зорганізувати таких менших два, або і три українські союзи. Чому є зле? Всі мої попередники стверджували, що в УНСоюзі, а головно в його Організаційному Відділі, є зле. Але ніхто не подав причин, чому і де є зле. Тому я хотів би тут назвати, в чому це зло. Інженер Кальба говорив тут у своєму звіті про секретарів, але про тих добрих секретарів Відділів. Я хочу тут дещо сказати про те, що є також і злі секретарі і про них зокрема хочу говорити. Прийшов я до такого висновку, бувши головою Округи, тому що маю безпосередній контакт з ними. Є такі секретарі, що вони самі собі пани. Такий секретар не має обов'язку нікого слухати, не має він обов'язку перед ніким звітувати і тому є такий стан, а від цього і залежить праця в Окрузі, чи взагалі є яка праця в Окрузі, чи вона буде посуватися вперед, чи буде стояти на місці. Секретарі, які були 20 чи 30 років добрими секретарями, залишилися на цих постах, але тепер без приїзду нових іміґрантів з Европи вони вже не мають кого вписувати в члени УНСоюзу. Вони не мають кого вписувати, бо на те місце прийшли інші люди з нової, тут народженої ґенерації, до яких треба вже зовсім інакшого підходу. Ці нові люди мають високу освіту та свої професії і такий секретар, який був добрим організатором нових іміґрантів, не є підготований, щоб забезпечувати цих нових професійних людей, бо він не зможе дати їм потрібних відповідей і вияснень на запитання. Я сказав би, що в нашій Окрузі на 33 секретарів є може 10 таких, які давали б собі з цим раду, але є теж других 10, які мають навіть труднощі з виповнюванням аплікацій. Тому я вважаю, що в пляні головного організатора треба звернути найбільшу увагу на вишкіл, чи перевишкіл наших секретарів. Всі ствердили, що нам конечно треба більше фахових людей, які мали б більше знання про продаж життєвого забезпечення. До такого потрібно однак змін статуту, що їх могла б затвердити щойно черговa наша Конвенція. Ми мусимо ввести в статуті такі нові закони, щоб надати секретарям обов'язки, що їх вони мусіли б виконувати, мусіли б слухати обласних організаторів та членів Головного Уряду і мусіли б про свою працю звітувати. Вони мусіли б обласному організаторові допомагати, коли він приїжджав би до них. Бо що тепер може зробити обласний організатор, коли він приїде до такого секретаря? Він має зв'язані руки законом: він не може приневолити секретаря Відділу, щоб він дав йому прийнайменше адреси кандидатів на членів, до яких цей організатор міг би піти навіть і сам та вписати їх в члени. Є секретарі, які схочуть його послухати і зроблять йому це з чемности, але в більшості випадків секретарі цього не зроблять, тому організатор, який приїде з найліпшими замірами та плянами, не зможе в таких випадках нічого зробити. Тому ми повинні заставити тих секретарів, щоб вони відчули, що вони є зобов'язані перед якоюсь владою та мають співпрацювати із висланими до них організаторами. Про ту частину секретарів я сказав би таке: вони залишилися секретарями лише тому, щоб що чотири роки мати першість бути обраними на делеґатів та поїхати на Конвенцію. Такий секретар тільки і те зробить, що він на Конвенції переспиться в готелі, або навіть і десь поза готелем приватно, наїсться, нап'ється і ще з „*пейдою*" поверне до дому. Тому і маємо такі перешкоди і труднощі позбутися таких секретарів. Я думаю, що нам треба щось такого мати в статуті відносно нашої організаційної праці, щоб ми мали змогу і спосіб того секретаря якось позбутися, бо його нам не потрібно на Конвенції, коли він через чотири роки не дав нам жаної продукції.

Хочу теж тут сказати дещо про Окружні Комітети. Як голова Окружного Комітету, я можу одверто сказати, що Окружні Комітети є фікцією. Тому я просив би, коли будемо робити якісь підготовчі праці для змін статуту на Конвенції, щоб ми нарешті взяли до уваги те, що треба наші Округи якось законно закріпити статутовими постановами, або їх зліквідувати. Бо без прав у статуті вони є лише тягарем для Головного Уряду та витратою гроша і часу, коли до Округи треба поїхати комусь із Головної Канцелярії. Такі збори Округи напевно коштують біля $500, але може про це ліпше знає наш головний касир пані Дячук. Може такі Округи є більше потрібні в таких громадах, де немає інших організацій і де треба оживити українське життя, але по більших осередках українського поселення з різними організаціями Округи не мають сили нічого зробити для УНСоюзу, коли не мають приписаних статутом прав та обов'язків.

Звіт головного радного Євгена Репети

Я дуже радний з того, що на наших нарадах є пан Степан Скубик, який є професійною людиною у забезпеченні. Я хотів би поставити йому дуже важливе для нас усіх питання: Якщо б Ви, пане Скубик, мали в своїй комерційній забезпеченевій установі аґентів, пересічний вік яких, був би 60 — 62 роки, чи Ваша установа зростала би? (**Степан Скубик**: Моя установа з аґентами в такому віці напевно інщла б вдолину.) Прошу панства! Як воно є приємно, чи неприємно, але ми мусимо виходити з того заложення, що ми маємо до діла зі секретарями, які відповідають дослівно аґентам комерційних компаній, та що вони мають пересічний вік 60 до 62 роки. З таким складом секретарів, на мою думку, ми багато не зробимо і далеко не зайдемо. Жадна компанія не мала б ніякого успіху і я не вірю, що вона навіть могла б існувати. Я думаю, що вже час над тим поважно застановитися. Є познаки, що ми на добрій дорозі. І те, що сьогодні я почув від заступника головного предсідника д-ра Мирона Куропася та від головного предсідника д-ра Івана Флиса, показує, що ми не можемо сподіватися виконати пляну головного організатора Василя Оріховського з таким складом наших людей в терені та що ми є на зворотному пункті і, я думаю, що ми щось зробимо. Я особисто не бачу інших можливостей, тільки такі дві: або ми перейдемо на професіоналізм, що є справою дуже докладного обмірковання та аналізи, або ми дуже поважно збільшимо число обласних організаторів, яких би я назвав радше асистентами головного організатора, бо назва обласний організатор не відповідає дійсно їхній роботі. Але збільшення числа обласних організаторів дало б нам менші надії на успіхи. Мені виглядає, що краще було б перейти на професійну базу. Очевидно, з цим є зв'язане „дайрект біллінг" — безпосереднє пересилання вкладок членів до Головної Канцелярії. З цим були б зв'язані на початку якісь втрати. Однак, якщо б ми зробили такі спроби на початку в одній, або у двох місцевостях, так як це повинно бути, тоді ми побачили б, які були б недомагання цієї системи і це можна було б направати. Те, що вчора сказав наш головний предсідник, що ми маємо тепер найздібніший Головний Уряд, що його колинебудь мав УНСоюз, я не подавав би до протоколу. Але я, натомість, подав би до протоколу, що, може, ми не є найздібнішим Головним Урядом, але що ми хочемо стати найвідважнішим Головним Урядом, що його наш УНСоюз колинебудь мав, крім тих, що його заснували, коли б ми перевели всі ці зміни, про які ми тут говоримо. Тут нічого нам так не потрібно, як потрібно нам відваги дивитися дійсності в очі, докладно проаналізувати все і витягнути з цього висновки, які вони не були б прикрі, очевидно, що вони будуть прикрі для багатьох секретарів. Велика кількість цих секретарів, а деяких ми маємо теж в Головному Уряді, буде боротися проти того ногами і руками. Це зрозуміле, бо є певне число секретарів, які собі плянували і плянують, щоб по відході на пенсію діставати секретарські винагороди, які будуть додатком до їхніх пенсій. Сьогодні їм зректися від того вимагає великої їхньої посвяти, але ми мусимо бути готові на посвяту, коли хочемо рятувати установу, а через неї теж рятувати наше суспільство в Америці та в Канаді. Бо УНСоюз ще може дуже багато зробити, але такими методами, якими ми тепер послуговуємося, то виключна справа. Ми тільки будемо витрачати час, будемо робити заходи, які будуть коштувати нам гроші, але все одно воно не дасть нам успіху. Тому я особисто був би проти того. Я закликаю пані Уляну до того, щоб вона не видала ані одного цента на якісь умовні досліди, чи громада є спосібна купувати забезпечення, чи ми маємо потенціял та чи треба іншого підходу в продажу забезпечення. Бо ми всі добре знаємо, що є потенціял, що люди потребують забезпечення та що наші люди не є інакші, як їхнє окруження. Справа є в тому, що секретарі, що їх маємо в такому віці, роблять все, що вони можуть робити. Це віддані люди. Але на все є межі (лімітс). Бо армія є доброю тоді, коли вона здібна поборювати противника, це значить іти продавати забезпечення кандидатам такого самого віку, або на 5 років молодшим. Якщо пересічний вік наших секретарів є 60 або і 62, то вони можуть продавати забезпечення особам у віці не менше як 55 років. Але ці особи у віці понад 55 років, це така категорія людей, яка не потребує великих сум забезпечення, бо вони вже виховали своїх дітей та, зрештою, і їх вік та здоров'я не відповідає більшим сумам забезпечення. Отже шкода витрачати на них працю і час. Наш потенціял є у віці між 20 та 40 роками. Це є ті, які закладають родини і тому потребують забезпечення та й розуміють ролю забезпечення. Однак наші секретарі з такими кваліфікаціями, про що я не згадував панові Скубикові, не надаються продавати забезпечення кандидатам у віці 20 до 40 років. Тому

(Продовження на ст. 5)

ПРОТОКОЛ

(Продовження зі ст. 4)

забудьмо і не говорім про те, щоб ми ввели ліпші грамоти чи інші кляси забезпечення. Це є так само, якби ми мали армію з пересічним віком вояків 60 до 62 років і хотіли просліджувати, який наш противник та який терен для війни. Коли б ми цій армії дали навіть найкращу зброю і найкращі мундири, то з цього нічого не вийшло б, коли б вони мали проти себе молоду армію ворога. Ми тільки витрачали б час і себе обдурювали б. Тому забудьмо про досліди, а виходім з реального заложення, що ми маємо, які маємо сили до того, щоб ми зростали, та що ми повинні змінити. До таких змін нам треба великої відваги, бо проти цього буде великий спротив. Але якщо б Бог допоміг нам ці зміни перевести в життя, то я думаю, що ми перейшли б в історію УНСоюзу, як найбільше відважні і тоді теж наш Головний Уряд можна буде назвати наймудрішим, що його колинебудь мав УНСоюз.

Заступник головного предсідника д-р Мирон Куропась: Перед тим, заки попрошу до слова нашого головного редактора Антона Драгана, я хотів би показати вам, що зробило „Соєдиненіє". Воно замість поставити 15-поверховий будинок, збудувало свій „кантрі клоб", в якому також мають і свою головну канцелярію та місце для розваги для членів. Передаю вам цю газетку „Соєдинения", що її нам привіз головний радний Андрій Джула, щоб ви на це подивилися. А тепер попрошу до слова головного редактора.

Слово головного редактора Антона Драгана

Я дам тільки маленький коментар на всі ці організаційні теми, про які була тут мова. Слухаючи ваших звітів, можна бути тільки великим оптимістом. Без уваги на те, що були тут різні скрайні думки, ви не можете позбутися тієї думки, що ми є направду великою організацією, з великою будучністю. Вислухавши ваших звітів, прийшло мені на думку те, як нашу організацію колись окреслив великий попередник д-ра Івана Флиса, наш славної пам'яті Дмитро Галичин. Він назвав наш Союз „союзом ідей, праці та інтересів". Послухайте, що ви всі говорили: одні підкреслювали ідею, другі підкреслювали працю, а треті підкреслювали інтереси. Але синтеза нашого Союзу, нашої найбільшої та найвартіснішої організації, яка колинебудь існувала, це власне Союз ідей, праці та інтересів. Всі говорили, якою організаційною формою користуватися. Ми мали дуже відомого активного і заслуженого нашого діяча, пана Івана Дужанського, який мав роздільню молока. Його одного разу запитали: Іване, як же це так, що ти так добре ведеш своє підприємство? А він каже: Це проста річ. Я переконав своїх покупців, що моє молоко взимку гріє, а літом холодить. Наша організація має направду переконливі аргументи для кожного: Хоче хтось робити „бизнес", просимо дуже, ми даємо таку можливість, що ви напевно можете доказати. Ми маємо найкращі програми і роди забезпечення. Хтось є ідейний, пані і панове, то немає для нього другої організації, яка була б така ідейна і так багато ідейного зробила з своїй історії. Чи ви знайдете другу організацію у світі, щоб було в ній стільки колективних зусиль тієї спільної праці, як це є в нашій організації? Головне тільки тепер, щоб ми вміли її „продати", щоб ми вміли вибрати те, чого хто хоче. Хочеш мати ідею — маєш ідею, хочеш праці — маєш працю, а хочеш бизнесу чи інтересу — маєш і це, бо все це має наша організація. Фактом є, що „не той тепер Миргород". Фактом є, що змінюються часи та змінюються методи праці, не змінюються ідеї. В нас тепер була така пропозиція, коли ми іщли на Конвенцію, щоб відбути її під гаслом: „Щоб нашому роду не було переводу". Ми бачимо, що чимраз більше говорять про ідентичність, про збереження нашої молоді тут в Америці, щоб „нашому роду не було переводу", до чого найбільше вже причинився і може найбільше причинитися в майбутньому наш УНСоюз. Ми бачимо теж, як неймовірно загрожений наш нарід у нашій рідній Україні. Це ж тепер „зливають" нації, роблять неймовірні експерименти. Тому ми сьогодні мусимо спільно працювати, щоб і там в Україні „нашому роду не було переводу". Нашою найбільшою установою з найбільшою моральною силою та з найбільшими можливостями є наш Український Народний Союз. Як я сьогодні вас слухав, пані і панове, я пілу звідсіля з найбільшим оптимізмом, бо бачу, що всі ми тут свідомі того, що треба наш нарід рятувати та що ми його врятуємо. Тепер тільки треба, щоб з усього того, що ми тут говорили, зробити практичні висновки, щоб не було тут так, як з погодою, що всі про неї говорять, але ніхто нічого в цій справі не може зробити. Треба, щоб ми з цими нарадами почали справді нову перелому добу.

Головний предсідник д-р Іван Флис: Щиро дякую Вам, пане редакторе Драган. Дякую Вам теж, д-ре Куропась, за провід нарадами. Я слухав усіх ваших звітів та заввагі бачу, що всі ви говорили на одну тему: ви всі висловили турботу про те, щоб покращати долю нашої установи. Всі ви говорили конструктивно і за це всім вам сердечно дякую. Я просив би, щоб ви тепер взяли до уваги поданий тут організаційний плян та апробували його разом із долатками, що їх тут всі подали.

Головний радний інж. Мирослав Кальба: Тому, що ми не можемо тут тепер подавати поодиноких заввагі, пропоную, щоб головний організатор та цілий Головний Екзекутивний Комітет включив ці наші заввагі до організаційного пляну головного організатора.

Головний предсідник д-р Іван Флис: Нам треба покищо затвердити організаційний плян на осінь та на весну, що його запропонував головний організатор Василь Оріхівський та включити до нього ті заввагі-доповнення, що відносяться до цього пляну. Всіми іншими пропозиціями, що їх ви тут подали, займеться наша організаційна комісія, яку ми тут створимо та якій дамо відповідну владу. Тоді вона над ними попрацює і прийде з певними рекомендаціями на наше чергове річне засідання Головного Уряду. Бачу, що цей плян піддержує головний радний Василь Дідюк.

Головний контролер проф. д-р Богдан Гнатюк: Добре було б про ці порушені тут справи писати у „Свободі", подати в пресі їх підсумки і взагалі писати більше про завдання і працю УНСоюзу.

Головний предсідник д-р Іван Флис: Як ви собі напевно пригадуєте, частиною мого звіту була пропозиція, щоб ми задержали в нас головного редактора Драгана після його переходу на пенсію, як редактора-емерита, який буде займатися поміщуванням у „Свободі" союзових матеріялів, щоб він був редактором справ УНСоюзу.

Головний контролер д-р Богдан Футей запропонував, щоб затвердити організаційний плян головного організатора Василя Оріхівського із доповненнями, що їх апробує Головний Екзекутивний Комітет на підставі поданих тут пропозицій членів Головного Уряду.

Головний предсідник д-р Іван Флис заповів голосування над внеском і ствердив, що його прийнято одноголосно. Після цього він закрив ранню сесію о годині 12.40 і заповів, що після обідової перерви почнеться о годині 2-ій по полудні чергова та остання сесія цих нарад Головного Уряду.

Другий день нарад
Субота, 9-го вересня 1978 року

Пополуднева сесія

Головний предсідник д-р Іван Флис відкрив цю пополудневу сесію о годині 2-ій по полудні і ствердив, що вкінці ранньої сесії ми вже затвердили організаційний плян праці на осінь цього року та весну чергового року та що на чергу приходить точка порядку нарад про працю та реорганізацію Організаційного Відділу.

4. ЗАТВЕРДЖЕННЯ ПЛЯНУ ПРАЦІ ОРГАНІЗАЦІЙНОГО ВІДДІЛУ ТА ЙОГО РЕОРГАНІЗАЦІЇ

Головний предсідник д-р Іван Флис запропонував, щоб наперед вирішити назву пропонованої організаційної Комісії. Після довшої дискусії, в якій взяли участь наступні члени Головного Уряду: проф: д-р Богдан Гнатюк, Василь Дідюк, д-р Аскольд Лозинський, Уляна Дячук, мгр Іван Геврик, Володимир Сохан і проф. Іван Телюк, вирішено більшістю голосів, на пропозицію головного радного д-ра Аскольда Лозинського, що ця комісія буде мати назву Спеціяльна Організаційна Комісія.

Головний предсідник д-р Іван Флис привітав приявного на залі нарад колишнього головного предсідника Йосипа Лисогора, який саме ввійшов на залю. Приявні члени Головного Уряду привітали члена Головного Уряду Йосипа Лисогора оплесками.

Головний предсідник д-р Іван Флис прочитав спершу українською, а потім англійською мовою наступну пропозицію завдань Спеціяльної Організаційної Комісії:

Щоби з організаційною справою зв'язати всіх головних урядовців, ми повинні — крім схвалення пляну організаційної праці на осінь і на найближчу весну — оформити окрему комісію, яка розглядала б і опісля дала б свої рекомендації в таких організаційних справах:

1. Зміна теперішньої організаційної системи.
2. Заангажування до Організаційного Відділу і праці професійних організаторів.
3. Зміна системи нагород для організаторів з метою заохотити їх до кращої і видатнішої праці.
4. Познайомитись та перевірити придатність організаційних методів інших, більш успішних в організаційній праці подібних установ.
5. Перевірити можливості і потреби та рекомендувати відповідні зміни в структурі і діяльності УНСоюзу.
6. Для оформлення свого організаційного, зглядно реорганізаційного пляну комісія може заангажувати відповідні професійні сили, визначаючи для них винагороду в порозумінні та за апробатою Головного Екзекутивного Комітету.
7. Комісія зобов'язана приготовити пропоновані пляни реорганізації та вислати їх всім членам Головного Уряду найпізніше в квітні 1979-го року й опісля цей плян представити для перевірки і рішень Головному Урядові на його річних нарадах в травні 1979-го року.

Вичислені пропозиції завдань Спеціяльної Організаційної Комісії прийнято більшістю голосів, після чого приступлено до вибору членів цієї Комісії.

Головний предсідник д-р Іван Флис виявив, що він радив би не робити цієї Комісії надто великою, бо вона матиме багато праці і багато засідань, що буде коштовним, та щоб до цієї Комісії вибрати людей працьовитих, відважних та рішучих. Він запропонував наступних членів Головного Уряду на членів цієї Комісії:

д-ра Мирона Куропася
проф. Івана Телюка
проф. Тараса Шмагалу
інж. Анатолія Дорошенка
Євгена Репету
Теклю Мороз

та на членів Комісії з Уряду
д-ра Івана Флиса і
Василя Оріхівського,

а на дорадників Комісії
Володимира Сохана і
Уляну Дячук.

Листу кандидатів на членів Комісії доповнено наступними номінаціями:

проф. д-ра Богдана Гнатюка і
Івана Одежинського (запропонував д-р Богдан Футей),
д-ра Богдана Футея і
Василя Дідюка (запропонував проф. Іван Телюк).

Тоді головний секретар Володимир Сохан попросив в імені головного касира Уляни Дячук та у своєму власному, щоб Володимира Сохана та Уляну Дячук зняти з листи кандидатів на дорадників Комісії, щоб зменшити число учасників засідань Комісії, а рівночасно склав заяву в імені Уляни Дячук та своєму власному, що вони в разі потреби будуть допомагати порадами цій Комісії.

Над справою добору членів цієї Спеціяльної Організаційної Комісії відбулася дискусія з участю цілого ряду членів Головного Уряду, які висловлювались за вибором досвідчених у союзовій праці осіб, як теж представників з різних околиць, представників секретарів Відділів та голів Округ (які є членами головного Уряду). Головний контролер мгр Іван Геврик радив не вибирати до складу Комісії членів Головної Контрольної Комісії, тому, що вона перевіряє працю всіх і в тому теж цієї Спеціяльної Організаційної Комісії.

На пропозицію головного радного Романа Куропася, що її піддержали головні радні Євген Репета та Гелен Олек, вирішено більшістю голосів, щоб до складу Спеціяльної Організаційної Комісії обрати з-поміж поданих кандидатів 7 членів, а головного предсідника і головного організатора номінувати до складу цієї Комісії з уряду.

На пропозицію головного секретаря Володимира Сохана, що її піддержав головний контролер мгр Іван Геврик, проведено голосування карточками — тайним голосуванням, у вислідї якого на членів Спеціяльної Організаційної Комісії були обрані наступні особи:

д-р Мирон Куропась
д-р Богдан Футей
проф. Іван Телюк
інж. Анатолій Дорошенко
Текля Мороз
проф. Тарас Шмагала
Євген Репета

З уряду до складу цієї Комісії ввійшли:
д-р Іван Флис і
Василь Оріхівський.

Головний контролер проф. Іван Телюк повідомив в імені Головної Контрольної Комісії, що Контрольна Комісія вже уконституювалася ось так:

д-р Богдан Футей — голова
мгр Іван Геврик — заступник голови
проф. Іван Телюк — секретар
проф. д-р Богдан Гнатюк — член
о. митрат Степан Біляк — член.

Він теж заповів, що в перевірці діловодства УНСоюзу, яку почне Головна Контрольна Комісія вже від чергового дня, члени Комісії будуть перевіряти такі Відділи: д-р Богдан Футей — Організаційний Відділ, мгр Іван Геврик — Рекордовий Відділ, проф. Іван Телюк — Фінансовий Відділ, проф. д-р Богдан Гнатюк — „Союзівку" та о. митрат Степан Біляк — Видавництво „Свобода". Він теж попросив, щоб у черговому тижні в четвер після полудня відбулись спільні наради — зустріч Головної Контрольної Комісії та чотирьох членів Головного Екзекутивного Комітету, затруднених в Головній Канцелярії.

Головний радний д-р Аскольд Лозинський повідомив, що головні радні обрали на свого голову інженера Анатолія Дорошенка та на заступника голови Василя Дідюка.

Головний Екзекутивний Комітет під час надзвичайних нарад Головного Уряду УНС, на яких головний редактор повідомив про свій перехід на емеритуру та був одноголосно обраний на редактора-емерита. На фото (зліва): головний секретар Володимир Сохан, заступник головного предсідника д-р Мирон Куропась, головний предсідник д-р Іван О. Флис, головний касир пані Уляна Дячук, новообраний редактор-емерит Антін Драган, заступниця головного предсідника пані Марія Душник та головний організатор Василь Оріхівський. Немає на світлині головного директора УНС в Канаді сенатора Павла Юзика, який через державні обов'язки в тому часі не міг взяти участи у цих нарадах.

5. ВИБІР ГОЛОВНОГО РЕДАКТОРА

Головний предсідник д-р Іван Флис: Тепер переходимо до справи „Свободи". Насамперед я попрошу до слова нашого теперішнього головного редактора Антона Драгана, який працював у „Свободі" 33 роки. Просимо до слова, пане редакторе.

Слово головного редактора Антона Драгана

Кажуть, що редакторові може часом забракнути думки, але слів — ніколи! Це може бути правдою, але при такій нагоді, як мій виступ перед Вами сьогодні, могло б статися цілком навпаки. Це мусив би бути не абиякий майстер слова, щоб в обмеженому до кількох хвилин часі сказати все, що можна і треба було б сказати про 85-літню „Свободу", офіційний орган Українського Народного Союзу, та про її службу громаді і народові. Немає бо на світі більшої сили, як правда, і немає більшої вартости, як можливість і засіб цю правду виявляти, її поширювати і її обстоювати. А це було і залишається головним завданням „Свободи".

Я можу тільки дякувати не завжди ласкавій для мене долі та славити Господа за те, що мав рідкісний привілей і нагоду за посередництвом „Свободи" та відповідно до своїх скромних сил і спроможностей цю спасенну правду виявляти, поширювати і обстоювати 32 з половиною роки, отже половину мого життя, з того повних 25 років на пості головного редактора. Очевидно, я сам ніколи не міг би і не потрапив би того чинити без тієї направду прикладної допомоги, зрозуміння, праці і співпраці, що їх я мав весь той час з боку кожночасного Проводу УНСоюзу та найширших кіл його членства і, зокрема, всіх своїх співробітників у нашому видавництві.

Сталось так, що вже на другий день після мого приїзду до Америки я прийшов до праці у „Свободі". Було це 12-го травня 1946-го року. Сталось опісля так, що в липні 1953-го року захворів на затяжну недугу мій славний попередник д-р Лука Мишуга і тоді, на його рекомендацію, доручив мені Головний Екзекутивний Комітет виконувати обов'язки головного редактора. Їх виконував я до травня 1955-го року, коли на першому засіданні Головного Уряду, після смерти д-ра Луки Мишуги 8-го лютого того 1955-го року, мене обрали на головного редактора.

Приїхавши сюди, я познайомився з УНСоюзом та його концепцією. УНСоюз вважали тодішні його провідники за „батьківщину на чужині", для неї жили і з найбільшою відданістю трудилися.

Я вдячний їм усім, більшості яких уже немає поміж нами, головно сл. п. Миколі Мурашкові, сл. п. Дмитрові Галичинові та пану Романові Слободянові, хай йому дарує Бог многії літа, сл.п. Григорієві Германові, а зокрема моєму попередникові сл.п. д-рові Луці Мишузі за опіку та науку, тодішнім головним урядовцям, а серед них зокрема св. п. д-рові Володимирові Галанові, сл. п. Дмитрові Шмагалі, постійному співробітникові „Свободи" інженерові Степанові Куропасеві, як теж десяткам тисяч членів УНСоюзу, які ставились з пієтизмом до „Свободи" та інших публікацій УНСоюзу. Між теперішніми головними урядовцями тут є наш лемко Андрій Джула, з яким ми були разом від початку. Хотів би я теж з подякою згадати десятки, сотні і тисячі тих співробітників, які давали „Свободі" свій розум та своє знання і свої руки на те, щоб наша „Свобода" та наші видання були справді всенародними, щоб всенародна газета „Свобода" була завжди на висоті і служила найкращим інтересам нашої організації і нашого народу.

Познайомившись з думкою тих, про яких я згадав, або і не згадав, я прийшов до одного висновку і до глибокого переконання, що наш Український Народний Союз це наша Батьківщина на чужині. Для мого славного попередника д-ра Луки Мишуги, який був співвоцем Української Держави, і для сл.п. Дмитра Галичина, який за цю Державу боровся зі зброєю в руках, Український Народний Союз був найбільшою українською цінністю на американській землі. Покійний д-р Лука Мишуга згадував, що коли хтось, або він сам, говорив про Український Народний Союз, він хотів станути на струнко, щоб пошанувати цю установу, її неймовірну вартість, якою він вважав УНСоюз. Таким був і є УНСоюз також для мене.

Повних 25 років був я головним редактором „Свободи". Але людина повинна колись відійти. Я рішився перейти на емеритуру, щоб своєчасно зробити місце для іншого, бо таке я завжди обстоював, і щоб звільнитися від багатьох щоденних, в тому і технічних обов'язків у редакції та використати цей час на іншу корисну працю. Отже, від 1-го вересня я вже з власної волі на емеритурі. Але на бажання Головного Екзекутивного Комітету я ще залишився виконувати обов'язки головного редактора до цього засідання.

Сьогодні я повертаю Вам цей мандат головного редактора, що його передали мені Ваші попередники чверть сторіччя тому. Повертаю його — я сподіваюся — таким чистим і незплямленим, як його я дістав від свого великого попередника св. п. д-ра Луки Мишуги. Також для мене, як і для нього, Український Народний Союз був і залишається „батьківщиною на чужині", для якої жален труд і жадна жертва не можуть бути завеликі. Сьогодні, після чверть сторіччя відповідальности за „Свободу" і видавництво УНСоюзу, хочеться стати перед маєстатом цієї Батьківщини і просити: Батьківщино моя! Прости мені багато моїх помилок і недомагань, але все, що я робив, робив тільки з думкою про твоє добро та про добро і щастя твого народу!

Головний предсідник д-р Іван Флис: Щиро дякуємо Вам, пане редакторе. Пані і панове! Я просив би, щоб ви поставили внесок на те, щоб ми тепер наименували пана редактора Анатола Драгана на редактора-емерита. Пане професоре Телюк, прошу до слова.

Головний контролер проф. Іван Телюк: Я думаю, що треба б тут для протоколу висловити подяку нашому головному редакторові за його 33 роки праці у „Свободі" та 25 років на пості головного редактора. Це великий труд і нелегкий шлях головного редактора, який вів „Свободу" всі ці роки з думкою про добро нашої установи і нашого народу. Від імені цілого Головного Уряду складаю пану редакторові Драганові подяку і прошу його дальше з нами співпрацювати.

Голова Головної Контрольної Комісії д-р Богдан Футей: Пане предсіднику! Я ставлю внесок, щоб наділити пана редактора Драгана титулом редактора-емерита.

Головний предсідник д-р Іван Флис: Хто за? Стверджую, що цей внесок прийнято одноголосно. Тепер, пане редакторе Драган, вже маєте новий титул, але не забудьте прийти в понеділок раном до праці до „Свободи" на час, бо ми вже маємо для Вас багато нової праці. Я ще хочу додати свій голос до того, що вже сказав проф. Телюк і подякувати пану редакторові Драганові за 33 роки його праці у „Свободі". Прийміть, дорогий пане редакторе, подяку за те, що Ви не допустили, щоб „Свобода" впала в якийнебудь кłопіт і Вашою працею довели до того, що „Свобода" стояла на першому місці серед української преси у цілому світі, як щоденник Українського Народного Союзу. Ми за все це вдячні Вам і просимо Вас залишитися з нами надальше і допомагати нам фаховою порадою та працею.

Цю подяку за 33 роки Вашої відданої та повної посвяти праці і запрошення до дальшої співпраці з нами передаю Вам, шановний і дорогий пане редакторе, від імені цілого нашого Головного Екзекутивного Комітету.

Головний предсідник д-р Іван Флис: Пані і панове! Браття і сестри! Раз на 20 або 30 років припадає членам Головного Уряду таке важливе і почесне завдання, як вибір головного редактора щоденника „Свободи". На жаль, стан нашої редакції тепер такий, що Головний Екзекутивний Комітет не є в силі рекомендувати якоїсь особи, члена теперішньої редакції, на головного редактора. Тому Головний Екзекутивний Комітет хоче рекомендувати створити покищо редакційну колегію, котра відповідала б за редагування „Свободи". Ось текст нашої пропозиції:

Для редагування щоденника „Свобода" Головний Екзекутивний Комітет рекомендує оформити редакційну колегію, яка відповідала б за щоденне видавання цієї газети.

Редакційна колегія складалася б з редакторів: Василя Тершаківця, Володимира Левенця, Зенона Снилика, Євгена Федоренка, Любови Коленської і ще одного редактора, якого плянується заангажувати.

Редакційна колегія працювала б під проводом голови колегії, функцію якого виконували б ротаційно редактори Василь Тершаковець, Володимир Левенець, Зенон Снилик, Євген Федоренко та згаданий кандидат на працю в редакції. Ред. Любов Коленська не виявила бажання займати пост голови колегії. Кожний голова колегії був би на цьому пості приблизно 50 днів і в тому часі був би діючим головним редактором, відповідальним за редагування щоденника.

Якби хтось із запропонованих редакторів відмовився від такого ротаційного головства, тоді був би продовжений реченець головства для тих, які цю функцію виконуватимуть.

Головний Екзекутивний Комітет і кожний член Головного Уряду матиме можливість оцінити вартість і якість „Свободи" під проводом кожночасного голови Редакційної колегії. На базі тієї оцінки Головний Уряд на своїх річних нарадах у травні 1979-го року зможе вибрати головного редактора.

Головний Екзекутивний Комітет уповноважений суспендувати кожночасного голову Редакційної колегії, в порозумінні із Головним Урядом, якщо на це буде достатньо причина.

За Головним Екзекутивним Комітетом застерігається право визначувати систему праці Редакційної колегії.

Головний секретар Володимир Сохан запитав, чи у випадку, коли б ред. Любов Коленська роздумалася і хотіла брати участь в ротації, могла б вона бути ще включена до цієї ротації. Головний предсідник д-р Іван Флис потвердив, що так може бути.

(Продовження на ст. 6)

ПРОТОКОЛ

(*Продовження зі стор. 5*)

Головний радний д-р Аскольд Лозинський запитав, хто є тим редактором, якого плянується прийняти до складу редакції і включити в ротаційну систему. Головний предсідник д-р Іван Флис вияснив, що цим кандидатом на працю в редакції є д-р Володимир Косик з Франції.

Головний радний інж. Анатолій Дорошенко запитав, чи є така можливість, щоб головним редактором стала ще якась інша посторонна людина. Головний предсідник д-р Іван Флис заявив, що він не вірить, що таке могло б статися.

На питання **головного радного інж. Мирослава Кальби,** як будуть члени Головного Уряду знати, хто в дану пору є головою Редакційної колегії, дали вияснення головний предсідник д-р Іван Флис та редактор-емерит Антін Драган, що в кожному числі „Свободи" буде поданий склад колегії та її голова.

Заступник головного предсідника д-р Мирон Куропась висловився за тим, щоб після цих ротаційних проб всі редактори — кандидати на головного редактора представили себе особисто на річному засіданні і подали свої пляни для „Свободи" та пропозиції для її редагування. Такі виступи цих редакторів напевно допомогли б нам зробити рішення — заявив заступник головного предсідника.

Пропозицію Головного Екзекутивного Комітету про створення Редакційної колегії та встановлення ротації для її голови піддержали головні радні Василь Дідюк і Микола Хоманчук та голова Головної Контрольної Комісії д-р Богдан Футей, після чого цю пропозицію прийнято одноголосно.

6. РІЗНЕ

До голосу в різних справах зголосилися наступні члени Головного Уряду: голова Головної Контрольної Комісії д-р Богдан Футей, головний радний Андрій Джула та заступниця головного предсідника Марія душник.

Голова Головної Контрольної Комісії д-р Богдан Футей

Я маю завваги до конвенційних резолюцій, які вже були поміщені у „Свободі" та в книжечці рішень Конвенції. На Конвенції був прийнятий окремий привіт для Патріярха Йосифа і наша „Свобода" вже від давна вживає титулу Патріярха для Блаженнішого. Тим часом в спільній резолюції названо нашого Патріярха тільки головою Помісної Церкви. Це треба спростувати, бо таке може принести клопоти.

Головний секретар Володимир Сохан: Ми вже на цю тему мали розмову з паном доктором Футеєм і я, коли він цю справу ще раз порушив, повторю йому пораду написати листа до секретаря Конвенції мгра Івана Скочиляса, бо це він відповідає за цей протокол і тільки він його має право справити.

Голова Головної Контрольної Комісії д-р Богдан Футей: Після смерти Папи Павла Шостого було так багато у „Свободі" про його добродійства. Я не кажу, що не треба було дати вістки про його смерть, але не так багато і не треба було аж так наголошувати його добродійства, бо він не забирав голосу у справах українських дисидентів. Маю натомість побажання, щоб у „Свободі" було більше статтей і матеріялів про УНС та про його забезпечення.

Головний предсідник д-р Іван Флис: Я хочу тільки при нагоді поінформувати вас усіх, що наш заступник головного предсідника д-р Мирон Куропась їздив на Захід ЗСА за свої гроші і тільки при нагоді відвідав наші Відділи. Такі подорожі за свої гроші він може робити частіше, коли УНСоюз за це не платить.

Головний радний Андрій Джула: Після останньої Конвенції ми мали турнір круглів у Детройті і там ми вже вирішили, що наш наступний турнір круглів відбудеться в Рочестері. Я думаю, що я вже задовго держу пост голови, тому я запропонував, щоб до складу нашого комітету вибрати таких членів Головного Уряду і на такі пости: Гелен Олек — голова, Роман Куропась — заступник голови, Марія Душник — секретар, Андрій Джула, інж. Анатолій Дорошенко, Текля Мороз, Володимир Запаранюк і Йсип Лисогір — члени.

Головний секретар Володимир Сохан: Коли говорите про турнір круглів, то це ще не є спортовий комітет, тільки комітет, який веде турніром круглів. А його треба було вибрати, щоб підготовляти вже турнір на травень 1979-го року. Всі комісії Головного Уряду ми будемо вибирати на наступних річних нарадах Головного Уряду.

Головний касир Уляна Дячук: Всі наші Комісії, які працюють під час річних нарад, ми маємо час вибрати на початку тих нарад. Але ми мусимо вже тепер вибрати членів Стипендійної Комісії, бо вона буде працювати над аплікаціями вже перед початком річних нарад. Тому я пропоную, щоб ми вибрали до складу Стипендійної Комісії, згідно з традицією, наступні особи: членів Головного Екзекутивного Комітету, голову Головної Контрольної Комісії д-ра Богдана Футея, голову Ради інж. Анатолія Дорошенка, проф. д-ра Богдана Гнатюка і проф. Тараса Шмагалу, як педагогів. Головний предсідник д-р Іван Флис піддав цю пропозицію під голосування і її одобрено одноголосно.

Заступниця головного предсідника Марія Душник: Я не мала змоги говорити сьогодні ранком, тому, хоч і в організаційній справі, займу слово тепер. Ми повинні видати заклики до українського громадянства з нагоди Декади Жінки. Я вже писала статті в цій справі, щоб допомогти так у нашій членській кампанії. Ми повинні теж видати заклики на тему, яка була темою Крайового Братського Конгресу, що „фратерналізм є справою родини", вияснюючи, що добро родини краще запевнене через забезпечення в УНСоюзі. Також нагоду Року Дитини треба б нам використати в наших громадах, влаштовуючи різні імпрези, та влаштувати при цьому членські кампанії. Ці три точки повинна взяти до уваги наша Спеціяльна Організаційна Комісія.

Головний контролер проф. д-р Богдан Гнатюк: Третій Світовий Конгрес вже вкоротці відбудеться в Ню Йорку. Ми будемо вітати делегатів з різних країн світу, але ще перед тим нам треба позбирати фонди на цей Конгрес. Тому ми повинні звернутися до наших Відділів, щоб вони перевели такі збірки. Також відбудуться збірки фондів на Конгрес по всіх українських церквах на терені Америки.

Редактор-емерит Антін Драган: Ми вже маємо виготовленого листа до наших секретарів Відділів з проханням, щоб вони перевели таку збірку фондів на СКВУ.

Головний предсідник д-р Іван Флис: Добігаємо до закінчення наших нарад. Ще перед тим маю заповісти, що наша Спеціяльна Організаційна Комісія відбуде зараз після закінчення цих нарад своє засідання. Ми зробимо на цьому надзвичайному засіданні Головного Уряду перший „дитячий" крок вперед у наших спробах покращати нашу організаційну працю. Дай Боже, щоб цей наш перший крок одержав Боже благословення і приніс нам користі не тільки для УНСоюзу, але і для нашої громади. Я всім вам складаю щиру подяку за участь в нарадах і за того братерського духа, з яким ми тут радили та вирішували трудні справи на користь Українського Народного Союзу і для добра цілого нашого українського народу. Всім вам бажаю щасливої дороги додому, а отця митрата Біляка попрошу відмовити на кінець спільну молитву.

Головний контролер о. митрат Степан Біляк: Во ім'я Отця і Сина і Святого Духа, Амінь. Всемогучий Боже, Душе Правди. Твоя сила необмежена. Твою славу збагнути не можна. Твоє милосердя безконечне. Твоя любов до нас грішних невимовна. Величаємо Тебе і дякуємо Тобі за всі ласки Твої для нас недостойних. Складаємо подяку Тобі за благословення Твої, що їх зсилаєш на нашу Батьківщину Україну і нашу країну Америку. Дякуємо за свободу думки, за свободу слова і за свободу величати Тебе. Дякуємо Тобі, Боже, Творцеві нашому, за успішне проведення і закінчення нарад Головного Уряду Українського Народного Союзу. Поблагослови та обдари ласкою Своєю всіх братів і сестер наших, з якими нам доводиться, з волі Твоєї, працювати разом для добра нашої організації та визволення українського народу. Задоволивши нас земними Твоїми благами, навчи нас завжди пам'ятати про мільйони наших рідних в Україні та інших людей, що переносять такі нелюдські переслідування. В покорі Тебе благаємо, навчи нас служити Тобі та ближньому нашому. Тобі належить всяка слава, честь і поклоніння Отцю і сину і Святому Духу, нині і по всяк час, навіки вічні, Амінь. Во ім'я Отця і Сина і Святого Духа, Амінь. Слава Ісусу Христу!

Всі: Слава на віки!

Спільним співом національного гимну „Ще не вмерла Україна" закінчено це надзвичайне засідання Головного Уряду Українського Народного Союзу о годині 4.30 по полудні.

Володимир Сохан
головний секретар

УВАГА! УВАГА!

Любіть книгу,
джерело знання.
М. Г.

БЕРЕЗЕНЬ
МІСЯЦЬ УКРАЇНСЬКОЇ КНИЖКИ
НЕ ЗВОЛІКАЙТЕ, А ЗАМОВЛЯЙТЕ!

Бабай: КАРУСЕЛЯ ВІРШІВ — лірика, сатира, гротеск, придибашки, баляндраси, словокрутки, присіканки та чиста правда $7.00

Василь Барка:
а) ВЕРШНИК НЕБА — есеї 2.00
б) ЖОВТИЙ КНЯЗЬ — повість, друге видання 5.00
в) ЗЕМЛЯ САДІВНИЧИХ — есеї 6.00

Іван Барчук: ІСКРИ РОЗУМУ — том перший 10.00

Олесь Бердник:
а) БЛАКИТНИЙ КОВАЛЬ — поезії 4.25
б) УКРАЇНА СІЧІ ВОГНЯНОЇ — есеї — листи 3.75

Іван Білик: МЕЧ АРЕЯ — „казання про великого князя Богдана, званого Аттілою... про давніх русичів і давній Київ... розповідь про життя, труд і подвиги наших далеких предків 10.00

Андрій Білинський:
а) ГРОМАДСЬКІ ОРГАНІЗАЦІЇ В СРСР 3.00
б) СВІТ І МИ — аналіза української політики на тлі конфлікту вільної демократії з комунізмом 3.00

Д-р Данило Богачевський: НА ВОЗІ І ПІД ВОЗОМ — картини з життя галицького вояка і правника 6.00

Олександер Брик: П'ЯТЬ ПЕРЕД ДВАНАДЦЯТОЮ 6.00

Олена Василева: КОЛИ ОРБІТИ СХРЕЩУЮТЬСЯ — повість 5.00

Наталія Полонська:
а) ЗАПОРІЖЖЯ ХУІІІ-го СТОЛІТТЯ ТА ЙОГО СПАДЩИНА у 2-ох томах 10.00
б) ІСТОРІЯ УКРАЇНИ — два томи 40.00

Василь Витвицький:
а) МАКСИМ БЕРЕЗОВСЬКИЙ — життя і творчість 5.00
б) МИХАЙЛО ГАЙВОРОНСЬКИЙ — життя і творчість 2.00

Михайло Влох: ВИННИКИ, ЗВЕНИГОРОД, УНІВ ТА ДОВКІЛЬНІ СЕЛА — історично-мемуарний збірник 15.00

Василь Волицький: ДЕЩО ПРО РОГАТИН І ПРО РОГАТИНСЬКУ ПРИВАТНУ ГІМНАЗІЮ 2.00

Р. Володимир:
а) ПАЛКІ СЕРЦЯ — вибрані твори 2.50
б) ПРОЩАВАЙ, МИНУЛЕ — повість 4.00

Барбара Ворд: П'ЯТЬ ІДЕЙ, ЯКІ ЗМІНЮЮТЬ СВІТ (переклад з англійського) 3.00

Олекса Воропай: В ДОРОЗІ НА ЗАХІД (щоденник утікача) 4.00

о. Никола Вояковський: ТРАВНЕВІ ПРОПОВІДІ В ЧЕСТЬ ПРЕЧИСТОЇ ДІВИ МАРІЇ 2.00

Юрій А. Вудка: МОСКОВЩИНА (мемуарний есей) — нове 12.00

Яків Гніздовський: ГНІЗДОВСЬКИЙ — дереворити, 1944-1975 імпозантне мистецьке видання 25.00

Микола Гоголь: ТВОРИ у 2-ох томах 4.50

Олекса Гай-Головко: ПОЕТИЧНІ ТВОРИ — 1933-1947, том перший 3.50

Марія Голод: ЧОТИРИ ПОРИ РОКУ — поезії 1972-1976 .... 4.00

Г. Голоскевич: ПРАВОПИСНИЙ СЛОВНИК 6.00

Катерина Горбач: МІЙ СЛІД НА ВОДІ — поезії —— 2.50

Василь І. Гришко: УКРАЇНСЬКИЙ „ГОЛОКОСТ", 1933 .... 3.00

Олекса Грищенко: МОЇ ЗУСТРІЧІ І РОЗМОВИ З ФРАНЦУСЬКИМИ МИСТЦЯМИ 5.00

Михайло Грушевський: ІСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ (п'ять томів).. .... 36.00

Докія Гуменна:
а) БЛАГОСЛОВИ МАТИ — казка-есей 6.00
б) ДІТИ ЧУМАЦЬКОГО ШЛЯХУ — роман-ніч четверта книга 4.00
в) ЕПІЗОД ІЗ ЖИТТЯ ЕВРОПИ КРИТСЬКОЇ — феєрія 3.00
г) ЖАДОБА — оповідання 3.00
ґ) ЗОЛОТИЙ ПЛУГ — роман 6.00
д) МИНУЛЕ ПЛИВЕ В ПРИЙДЕШНЄ — розповідь про Трипілля 10.00
е) РОДИННИЙ АЛЬБОМ 7.00
є) ХРЕЩАТИЙ ЯР — роман-хроніка Київ 1941 1943 .... 6.00
ж) ЧОТИРИ СОНЦЯ — оповідання й новелі 6.00

Володимир Ґалан: БАТЕРІЯ СМЕРТИ 5.00

Д-р Михайло Данилюк:
а) НА МЕДИЧНІ ТЕМИ - лікарський довідник 7.00
б) ПОВСТАНСЬКИЙ ЗАПИСНИК 4.00

Ген.-хор. д-р Роман Дашкевич: АРТИЛЕРІЯ СІЧОВИХ СТРІЛЬЦІВ У БОРОТЬБІ ЗА ЗОЛОТІ КИЇВСЬКІ ВОРОТА 3.50

Олексій Запорожець-Девлад: ГАРБУЗОВА МІСТЕРІЯ — гумористична повість 3.00

Володимира Демус: НА ЛЮДСЬКИХ ОЗЕРАХ — поезії 2.50

Микола Дербуш: ВІРШІ 3.50

Микола Домашевський: ІСТОРІЯ ГУЦУЛЬЩИНИ — перший том 20.00

Іван Дмитрик: У ЛІСАХ ЛЕМКІВЩИНИ — спомин вояка УПА — друге видання 8.00

ред. Антін Драган: ЛУКА МИШУҐА — збірник 6.00

Федір Дудко: МОЯ МОЛОДІСТЬ — сторінки споминів 2.00

Осип Дячишин: ЧЕРЧЕ — моє рідне село — монографія 2.50

О. Жданович: ОЛЕНА ТЕЛІГА — збірник: а) поезії б) проза й публіцистика, в) біографічний нарис, г) спогади і матеріяли, ґ) літературно-критичні оцінки 20.00

Галина Журба: ДАЛЕКИЙ СВІТ — розповідь автобіографічна 5.00

Мирон Заклинський: ДМИТРО ВІТОВСЬКИЙ — громадський діяч, стрілецький ідеолог, вождь листопадового зриву, секретар військових справ ЗУНР 2.00

Осип Залеський: МАЛА УКРАЇНСЬКА МУЗИЧНА ЕНЦИКЛОПЕДІЯ 6.50

Олена Звичайна та Михайло Млаковий: ВОРОГ НАРОДУ – повість — вартісне 15.00

Олекса Ізарський: ПОЛТАВА — роман 12.00

ред. В. Ісаїв: УКРАЇНЦІ В АМЕРИКАНСЬКОМУ ТА КАНАДСЬКОМУ СУСПІЛЬСТВАХ (соціологічний збірник) 12.00

Богдан Казанівський: ШЛЯХОМ ЛЕГЕНДИ — спомини 8.00

Ігор Калинець: ВОГОНЬ КУПАЛА — поезії 2.00

Міртала Кардиналовська:
(Бентон) РАЙДУЖНИЙ МІСТ — (переклад з російської Асі Гумецької) 5.00

ред. Іван Кедрин:
а) ЖИТТЯ — ПОДІЇ — ЛЮДИ — спомини та коментарі 20.00
б) ПАРАЛЕЛІ В ІСТОРІЇ УКРАЇНИ — з нагоди 50-річчя ризького миру 3.00

Володимир Кедровський: ОБРИСИ МИНУЛОГО — деякі останні діячі — українофіли напередодні революції 1917 року 2.50

Іван Керницький:
а) БУДНІ І НЕДІЛЯ — короткі історії 5.00
б) ПЕРЕЛЕТНІ ПТАХИ (довші та коротші, менше й більше веселі історії, в краю, на скитальщині і на гостинній землі Вашінгтона написані 1942-1952 .... 1.50

Д-р А. Т. Кібзей: УКРАЇНСЬКИЙ ЛІКАР — друге поправлене видання —— 6.00

Р. Кіплінг:
переклав Юр. Сірий:
а) БРАТИ МОУГЛІ — оповідання з життя дитини між звірями) — видання друге 4.00
б) ОТ ТАК КАЗКИ 3.00

Микола Климишин: В ПОХОДІ ДО ВОЛІ — спомини (том перший) 15.00

Д-р Юрій Княжинський: НАРИС ІСТОРІЇ РИМСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ 7.00

Олекса Кобець: ЗАПИСКИ ПОЛОНЕНОГО — пригоди і враження учасника першої світової війни 7.50

Микола Ковалевський: ПРИ ДЖЕРЕЛАХ БОРОТЬБИ — спомини, враження, рефлексії в 3-ох частинах ....
I — Напередодні (1905-1917)
II — Революційний зрив (1917-1920)
III — На чужині (1920-1939) 10.00

Микола Ковшун: ЕПІЛОГ ПРИЙДЕ — збірка драматичних творів 6.00

Едвард Козак: ГРИЦЬ ЗОЗУЛЯ 8.00

Любов Колянська: ПАВЛІВ ТРІЮМФ — збірка оповідань 4.50

І. В. Коляска: ОСВІТА В РАДЯНСЬКІЙ УКРАЇНІ переклад з англійської мови з доповненням і додатками — дослідження дискримінації і русифікації .... м. опр. 5.00 / т. оправа 6.50

Нестор Король: УКРАЇНСЬКЕ КОЗАЦТВО — РОДОНАЧАЛЬНИК КІННОГО ВІЙСЬКА МОСКОВІЇ-РОСІЇ 2.50

Алла Коссовська:
а) ДВІСТІ ПЕРШИЙ 1.50
б) ПАМОРОЗЬ — поезії 1.00
в) ЦІНА ДУШІ 6.00

Григорій Костюк: ОКАЯННІ РОКИ: від Лук'янівської тюрми до Воркутської трагедії (1935-1940 рр.)., ... 6.00

Михайло Коцюбинський: ТВОРИ у двох томах — 1884-1902, 1903-1912 .... 9.00

Ол. Кошиць: РЕЛІГІЙНІ ТВОРИ (730 сторінок) 30.00

ред. Богдан Кравців: ЗІБРАНІ ТВОРИ — повна збірка поетичної творчости том І 15.00

Роман Купчинський:
а) МИ ЙДЕМО В БІЙ — альбомне мистецьке видання 16.00
б) СКОРОПАД — поема 3.50

Микола Лазорський: СВІТЛОТІНІ — збірник історичних нарисів, оповідань, статтей, спогадів 1949-1969 .... 7.00

В. Софронів Левицький:
а) ПІД ВЕСЕЛИМ ОБОРОГОМ — п'єси театрів малих форм 5.00
б) ЮНИЙ СКОМОРОХ — п'єса для молоді 6.00

Богдан Лепкий: ПІД ЯЛИНКУ 2.50

Леся Лисак: ТЕРПКІ ПАХОЩІ — новелі 5.00

Д-р Зиновій Лисько: УКРАЇНСЬКІ НАРОДНІ МЕЛОДІЇ тт. 1-6 .... 90.00

Марія Лівицька: НА ГРАНІ ДВОХ ЕПОХ 7.50

Д-р Михайло Лозинський: ГАЛИЧИНА В РР. 1919-1920 .... 5.00

Д-р Лука Луців:
а) ОЛЬГА КОБИЛЯНСЬКА В СТОРІЧЧЯ ЇЇ НАРОДИН 1.00
б) ВАСИЛЬ СТЕФАНИК — співець української землі. 8.00
в) ІВАН ФРАНКО — борець за національну і соціяльну справедливість 5.00
г) МАРКІЯН ШАШКЕВИЧ — біографія і характеристика творчості 2.50
ґ ТАРАС ШЕВЧЕНКО — співець української слави і волі 2.00

Уляна Любович: РОЗКАЖУ ВАМ ПРО КАЗАХСТАН (друге видання) 5.00

Степан ЛЮБОМИРСЬКИЙ: ПРОМЕТЕЇВ ВОГОНЬ — роман нове-чудове 15.00

Станіслав Людкевич: ДОСЛІДЖЕННЯ, СТАТТІ, РЕЦЕНЗІЇ „Музична Україна" 1973 — вартісне 10.00

Евген Ляхович: ФОРМА І ЗМІСТ УКРАЇНСЬКИХ ВИЗВОЛЬНИХ ЗМАГАНЬ 3.00

Д-р Іван О. Максимчук: НАРИС ІСТОРІЇ РОДУ ПЕТРУШЕВИЧІВ 5.00

Іван Мартинюк: МОЄ РІДНЕ СЕЛО ЦЕНІВ У БЕРЕЖАНЩИНІ 20.00

Іван Мартюк: ЦЕНТРОСОЮЗ — СОЮЗ КООПЕРАТИВ 5.00

С. М. Мечник:
а) НЕСКОРЕНІ — документальна повість про геройську боротьбу членів революційної ОУН 5.00
б) ПІД ТРЬОМА ОКУПАНТАМИ — спогади українського революціонера-підпільника 5.00

Д-р Л. Мишуга: ШЕВЧЕНКО І ЖІНКА (жінка в житті і творах поета) 2.50

Д-р Петро Мірчук: СТЕПАН БАНДЕРА — символ революційної безкомпромісовости 3.00

Богдан Нижанківський: СВЯТО НА ОСЕЛІ — повість 5.00

Жигмонт Богдан Олексин: ПІСНЯ ПРО ЧЕРВОНУ КАЛИНУ 1914-1974 історія УСС-ів для молоді 3.50

Лариса М. Л. Залеська Онишкевич: КОНТРАСТИ — збірка молодечої творчости (поезія, проза, музика і графіка) 5.00

Валерій Остапенко: ВЕРШНИКИ В ЖИТАХ — повість 4.00

ред. Михайло Островерха:
а) БЕРЕГАМИ МАНДРІВКИ — репортажі 5.00
б) БЛИСКИ І ТЕМРЯВИ 1918-1919-1920 .... 3.00
в) ВОЛОДАР — IL PRICIPE 5.00
г) ГОМІН З ДАЛЕКА — нариси 1.00
ґ) НА ЗАКРУТІ — осінь 1939 року 5.00

Митро Пасічник:
а) ДНІСТРОВІ ЛІЛЕЇ — автобіографія 3.00
б) КВІТИ З УКРАЇНИ — оповідання 1.50

Марія Пастернакова: УКРАЇНСЬКА ЖІНКА В ХОХОРЕОГРАФІЇ — друге доповнене видання 3.50

Михайло Петрівський: МРІЇ СЛЬОЗАМИ ОБЛИТІ — оповідання з життя українських піонерів і імігрантів в Канаді (другий наклад) 7.50

В. Підмогильний: МІСТО — роман — чудове 6.00

М. Л. Подвезько: УКРАЇНСЬКО-АНГЛІЙСЬКИЙ СЛОВНИК друге виправлене і доповнене видання, близько 60.000 слів 12.50

ред. Леонід Полтава:
а) ВАЛТОРНА — збірка поезій, лірична 1.50
б) МАЛИЙ ІНДІЯНИН 1.00

Михайло Прокопів:
а) З ГОРОДИСЛАВИЧ У СВІТ ШИРОКИЙ 2.00
б) ПО П'ЯТДЕСЯТШІСТЬ РОКАХ НА УКРАЇНІ спогади з подорожі 1.50

Д-р Юліян Рабій: САМБІРСЬКА БОГОРОДИЦЯ — монографія 3.00

Микола Руденко:
а) ЕКОНОМІЧНІ МОНОЛОГИ (нариси катастрофічної помилки) 8.00
б) ХРЕСТ — поема — чудове 1.75
в) Я ВІЛЬНИЙ — самвидавна поема з України 1.75
— історія хвороби — щоденник кандидата в шизофреніки 1.75

Мілена Рудницька: НЕВИДИМІ СТИГМАТИ 15.00

Антін Рудницький: УКРАЇНСЬКА МУЗИКА — історично-критичний огляд 17.00

Іванна Савицька: З ПТАШИНОГО ЛЕТУ — образки сучасного — дружні усмішки — репортажі 5.00

Улас Самчук:
а) НА ТВЕРДІЙ ЗЕМЛІ — роман 5.50
б) ЖИВІ СТРУНИ — бандура і бандуристи 25.00

Володимир Свідзінський: МЕДОБІР — поезії 6.00

Іван Світ: УКРАЇНСЬКО—ЯПОНСЬКІ ВЗАЄМИНИ 1903-1945 історичний огляд і спостереження 8.00

Іван Світличний: ҐРАТОВАНІ СОНЕТИ — збірка написана в ув'язненні 63 сонети і 12 віршів 4.00

Василь Симоненко: ҐРАНІТНІ ОБЕЛІСКИ — збірка вибраних творів в українському оригіналі та англійському перекладі Андрія М. Фр. Чировського 5.00

Валентин Сімянців:
а) СПОГАДИ БОГДАНІВЦЯ 2.00
б) СТУДЕНТСЬКІ ЧАСИ — спогад 3.00

Іван Смолій: У ЗЕЛЕНОМУ ПІДГІР'Ї — повість 2.50

Юрій Соловій: ПРО РЕЧІ БІЛЬШІ, НІЖ ЗОРІ — збірка статтей про мистецтво й мистців 15.00

Олекса Солтисік: ТА ЗЕМЛЯ НАША — повість
м. оправа 4.00
т. оправа 5.00

Леонід Соневицький: ІСТОРІЯ УКРАЇНИ — синхроністично-хронологічна таблиця. 1.50

Д-р Михайло Сосновський:
а) ДМИТРО ДОНЦОВ — політичний портрет з історії розвитку ідеології українського націоналізму 12.00
б) НАРИС ІСТОРІЇ УКРАЇНСЬКОЇ ПОЛІТИЧНОЇ ДУМКИ 2.00

(*Закінчення на стор. 7*)

УВАН ВШАНУЄ ЮРІЯ МЕЖЕНКА

Ню Йорк, Н. Й. (УВАН). — Юрія Меженка — забуту постать будівничого культурних підвалин державного відродження України 1917-1921 рр., відзначить Українська Вільна Академія Наук науковою конференцією мовної і літературної секції, яка відбудеться в неділю, 1-го квітня ц. р. у Будинку Академії при 206 Захід 100-та вулиця з нагоди 60-річчя діяльности в Києві Ю. Меженка і 10-річчя його смерти.

У програмі конференції: Юрій Лавріненко — відкриття і вступне слово; Едвард Касинець — молодий дослідчий бібліограф і бібліотекар УНІГУ — доповідь на тему: „Юрій Меженко — бібліограф". Початок конференції година 3-та по полудні.

Українська Вільна Академія Наук у США

НАУКОВЕ ЗАСІДАННЯ

МОВНОЇ і ЛІТЕРАТУРНОЇ СЕКЦІЙ

ПРОГРАМА:

ЮРІЙ ЛАВРІНЕНКО — Відкриття.

ЕДВАРД КАСИНЕЦЬ — „Юрій Меженко — бібліограф".

Наукове засідання відбудеться

в неділю, 1 квітня 1979 р., о 3-ій год. по пол. в будинку Академії

206 Захід 100-та вул., НЮ ЙОРК, Н. Й.

СТУДЕНТИ! ГРАДУАНТИ! ГРОМАДЯНИ!

Подія року у Філядельфії, Па.

УКРАЇНСЬКИЙ ФОРУМ

на Темпл Університеті

Доповідає Шановний РОБЕРТ ПОРТЕР

з Державного Департаменту ЗСА про

„МОЇ ДВА РОКИ КОНСУЛЕМ У КИЄВІ"

Дискусія • Вистава книжок • Перекуска

Субота, 31 березня ц. р., год. 3-6 по пол.

Рітер Гол, ріг 13-ої і Колюмбія вул., **Філядельфія**

ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛЮБ в НЮ ЙОРКУ

136 Друга Авеню, 2-ий поверх

(ДІМ УКРАЇНСЬКОГО ВИЗВОЛЬНОГО ФРОНТУ)

П'ятниця, 30-го березня 1979 року, о год. 7-ій веч.

АВТОРСЬКИЙ ВЕЧІР

ВОЛОДИМИРА БАРАГУРИ

Твори читатимуть Автор і Степан Крижанівський

В музичному інтермецо виступ жіночого вокального ансамблю при УМІ в Ню Йорку —

„ПРОМІНЬ" *під проводом* **БОГДАННИ ВОЛЯНСЬКОЇ**

ЗАСНОВАНА 1963 Р.

ПОСТІЙНА ҐАЛЕРІЯ УКРАЇНСЬКИХ МИСТЦІВ

ОЛЬГИ СОНЕВИЦЬКОЇ

в приміщенні — Т-ва „САМОПОМІЧ" 98 2-га Авеню

Ню Йорк, Н. Й. тел. 777-1336

МАЄ НОВІ КАРТИНИ:

Г. МАЗЕПИ (Венесуеля), А. СОЛОГУБА (Париж), М. ҐАМУЛИ (Канада), В. ОВСАКА, Н. ҐЕРУС крім того ВЕЛИКИЙ ВИБІР КАРТИН УКРАЇНСЬКИХ МИСТЦІВ (понад 30 імен).

Ґалерія відкрита щодня крім неділь і понеділків (тільки за домовленням) від год. 10 до 3:00 по пол., в п'ятниці також від 5:00 до 7:00 веч.

Всі картини на догідні сплати.

Український Музичний Інститут Америки, Інк.

Неділя, 8-го квітня 1979 р. Год. 4-та по пол. — **Субота, 2-го червня 1979 р. Год. 2-га по пол.**

ДВА КОНЦЕРТИ УКРАЇНСЬКОЇ МУЗИКИ

в пам'ять

проф. МЕЛЯНІЇ БАЙЛОВОЇ

Заля УНДому 140 Проспект Авеню Ірвінґтон, Н. Дж. — Carnegie Recital Hall 154 West 57th Street New York, N.Y.

Виконавці Учні УМІ Відділів: Ню Йорк, Нюарк Ірвінґтон, Філядельфія, Вашінґтон.

ЛИЦЕМ ДО МОЛОДІ НЕ НА СЛОВАХ, А НА ДІЛІ

ЩИРЕ СПАСИБІ

за княжий дар на розбудову „Молодої Думки" що його зложили цього року:

П-во Віра і Антін Шумейки, Ковбаснюк Травел Інк.	$ 500.00	(разом: 1,500.00)
П-во Василь і Ґіті Сосяк	100.00	(разом: 325)
Пан Роман Іваницький, Дельта Ко.	50.00	(разом: 150.00)
Пан Михайло Черешньовський	30.00	
П-во Володимир і Нуся Раки	25.00	
Пан Вячеслав Цетенко	25.00	(разом: 50.00)
П-во Петро і Ольга Матула	15.00	
Д-р Вінцент і Оксана Шандор	10.00	
Пан Василь Коруд	10.00	
П-во Василь і Анна Натина	10.00	
Пан Осип Васьків	10.00	
П-во Микола і Ала Івасишин	5.00	

КАЛЕНДАР ВИСТУПІВ „МД":

8 квітня 79, Свято з нагоди „Року Дитини", Асторія

13 квітня 79, Концерт з нагоди „Року Дитини", в CITICORP, 53 вул.

18 і 19 травня 79, участь в Українському Фестивалі біля церкви св. Юра.

10 червня 79, Концерт всіх Філій „МД" на „Верховині". Виступ дитячої опери І. Недільського „Чарівний Перстень".

17 червня 79, 2 Концерти у Музеї Мистецтва, Філядельфія, за старанням СУА.

Ще залишився малий наклад плит „МД" — **Співайте разом з нами** —

Проситься замовляти „Moloda Dumka", 140 Second Ave., New York, N. Y. 10003.

Ціна $ 6.50 з пересилкою.

ЗБЕРІГАТИ УКРАЇНСЬКУ ІДЕНТИЧНІСТЬ — ЦЕ МЕТА „МОЛОДОЇ ДУМКИ"

ІНТЕРВ'Ю...

(Закінчення зі стор. 2)

репліки до відповіді Плюща на листа Ходорович... Але ми дали право відповісти Плющеві, переславши йому копію її листа..."

ГР: — Я не засуджую тих, хто не витримав тортур, але категорично нап'ятновую тих, хто важиться судити, самому не побувавши у підвалах!... А редакції не годиться притягати таких людей на суддів!

КОНТ: — Все ж таки віримо, що попри всі неспівзвучності, зможемо й надалі рахувати на співпрацю Леоніда Плюща?..."

ГР: — У „Континенті" немає теж справжньої аналізи Гельсінок і Београду... (А також) У той час коли жиди всього світу шукають кількох нацистських старців, при допомозі КҐБ..., їздять по дебрах Південної Америки аґенти жидівських організацій, розповзлася по всьому світу аґентура КҐБ, кричучи „лови злодія", — то цей шум знаменито прикриває інших, куди більших злочинців. А вони гордо несуть голову, представляючи себе „сторожами законности". Давно пора жидівським організаціям звернути головну увагу на виявлення злочинів проти жидівського населення у СССР і зірвати маску „оборонців" жидівства з КҐБ! ...І ще одна справа: поширюється і культивується думка, що українці зробили більше кривди жидам, як інші нації... та що взагалі українці — нація „антисемітів". Ця брехня звучить з екранів телевізорів і кіна, її поширює преса. Вона образлива і брехлива. Я — українець, вихований у простій українській родині, де до жидів відносилися з увагою і співчуттям. У дальшому житті я виступав проти державного московського антисемітизму і гордився цим. Й ось тепер на старості довідуюся, що належу до „нації антисемітів". Цю брехню легко спростувати, бо ж на Заході тисячі жидів з України, але вони мовчать, мабуть думаючи, що це ясна всім справа. Добрий приклад дав Михайло Хайфец, який, написав у таборі і вислав на Захід, буквально героїчну поему про своїх приятелів-українців... Але боротьби проти цієї брехні немає і її продовжує підсилювати КҐБ, щоб принизити національне достоїнство українців, та перешкодити взаєминам між українським і жидівським рухами спротиву. Отож, боротьба проти брехні — одне з найважливіших завдань журналу. Вкажу ще на два питання, яким „Континент" придіяє мало уваги: правозахистові й національному питанню. Мені навіть здається, що редколегія не має в цьому питанні ясного становища."

На цьому кінчиться інтерв'ю і треба чекати, що в дальших числах появляться відповіді на нього...

САДАТ І БЕҐІН...

(Закінчення зі стор. 1)

ців — нафтові поля, які знову перейдуть в руки Єгипту.

НОРМАЛЬНІ ДИПЛОМАТИЧНІ ЗВ'ЯЗКИ, включно з обміном амбасадорами, та інші зв'язки, наприклад, торговельні та культурні, будуть встановлені між Єгиптом та Ізраїлем за місяць після частинного звільнення Сінаю ізраїльськими військами.

АВТОНОМІЯ ДЛЯ ПАЛЕСТИНСЬКИХ АРАБІВ має бути темою нарад між Єгиптом та Ізраїлем, які розпочнуться за місяць. За рік ці переговори повинні закінчитися і тоді, „в якнайшвидшому часі", мають відбутися вибори до місцевих рад палестинського самоуправління. ЗСА в тих переговорах мають брати безпосередню участь.

ЗСА ДАДУТЬ ЕКОНОМІЧНУ ТА ВІЙСЬКОВУ ДОПОМОГУ Ізраїлеві та Єгиптові в сумі 5 більйонів долярів, як теж мають гарантувати, що якщо Єгипет відмовиться продавати Ізраїлеві нафтову ропу, то Америка постачатиме цей рід пального, а крім того, ЗСА зобов'язалися допомагати Ізраїлеві, якщо Єгипет не додержав би постанов мирного договору.

Ще перед підписанням мирного договору у Вашінгтоні інші арабські держави, а зокрема провід Палестинської Визвольної Організації (ПВО), гостро натаврували договір, заявляючи, що „Садат зрадив інтереси палестинців і цілого арабського світу". Провідник ПВО Ясір Арафат погрозив, що арабський світ „відітне руки пристосованцеві Садатові, терористові Бегінові та імперіялістові Картерові".

Того самого дня в кількох містах і містечках Ізраїля вибухнули бомби, спричиняючи смерть і поранення кількох осіб. ПВО призналася, що бомби підклали її члени.

У Багдаді, Ірак, у вівторок, 27-го березня, розпочалася нарада представників арабських країн, на якій радикальні лідери, правдоподібно, вимагатимуть встановлення економічних та політичних санкцій проти Єгипту, але ще не відомо, яке становище займуть такі поміркованi арабські держави, як Савдійська Арабія та Йорданія.

У Дамаску, Сирія, президент Гафез аль-Ассад і совєтський міністер закордонних справ Андрей Громико, який відвідував цю арабську державу протягом останніх трьох днів, видали спільний комунікат, в якому натаврували єгипетсько-ізраїльський мирний договір, твердячи, що він тільки продовжить панування Ізраїля над окупованими палестинськими землями і не доведе до загального замирення, а навпаки, спричиниться до „ще більшого напруження на Близькому Сході". Як відомо, Совєтський Союз і ЗСА — це співпредсідники Женевської конференції, яка має за завдання довести до арабсько-ізраїльського замирення, але фактично ця конференція досі діяла тільки впродовж одного дня.

Спостерігачі, як теж Садат, Бегін і Картер підкреслюють, що підписаний в понеділок договір — це тільки перший крок, а загальне замирення тепер залежить від інших арабських держав та всіх „миролюбних країн".

В понеділок увечері в городі Білого Дому відбувся бенкет з нагоди підписання мирного договору, в якому взяло участь понад 1,300 осіб. Бенкет відбувся у великому наметі, бо в самому Білому Домі не можна було помістити всіх гостей. Під час бенкету президент Садат і прем'єр Бегін, які в 1978-му році одержали Нобелівську Нагороду Миру, заявили, що в 1979-му році цю нагороду повинен одержати президент Картер.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ

УНСоюзу!

НАУКОВЕ Т-ВО ім. ШЕВЧЕНКА в ЗСА

ФІЛОЛОГІЧНА СЕКЦІЯ

запрошує до участи в

КОНФЕРЕНЦІЇ,

що відбудеться в СУБОТУ, 31-го БЕРЕЗНЯ 1979 р у ПЛАСТОВІЙ ДОМІВЦІ 144 ДРУГА Авеню в НЮ ЙОРКУ, початок год. 4-та по пол.

ПОРЯДОК НАРАД:

1. Проф. Д-р В. ЛЕВ — Відкриття
2. Д-р В. ВЕРГАН — доповідь „Василь Щурат — публіцист";
3. Д-р Л. ЛУЦІВ — Шевченківський словник" — дискусія і вирішення;
4. Закриття.

Вхід вільний

Замість квітів на свіжу могилу

бл. п. Ізидора Володимира Жилавого

нашого Дорогого Приятеля і Довголітнього Співпрацівника мого пок. чоловіка Антона Рудницького в хорі „КОБЗАР",

складаю 25.00 долярів на НТШ.

Марія СОКІЛ-РУДНИЦЬКА

ВИННИЧЕНКІВСЬКА КОМІСІЯ УВАН

з глибоким смутком повідомляє, що 24-го березня 1979 р. у Вінніпеґу, після тяжкої хвороби, помер на 67 р. життя проф. Манітобського університету

Д-р СЕМЕН ПОГОРІЛИЙ

член-кореспондент УВАН, відповідальний секретар Винниченківської Комісії УВАН, голова Фонду Винниченка на Канаду, автор багатьох друкованих і недрукованих праць

Чесному і сумлінному трудівникові науки

ВІЧНА ПАМ'ЯТЬ!

КЕРІВНИЦТВО І СПІВРОБІТНИКИ ВИННИЧЕНКІВСЬКОЇ КОМІСІЇ УВАН у США і ФОНДУ ВИННИЧЕНКА на КАНАДУ

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими та з Побратимами по зброї Українського Резистансу УПА та УЛС, що в п'ятницю, 23-го березня 1979 р. о год. 9-ій ранку у Йонкерсі, Н. Й. по тяжкій недузі, ненадійно, відійшла у Вічність, на 60 р. життя

НАША НАЙДОРОЖЧА ДРУЖИНА і МАМА

св. п.

ВІРА ПОЛІЩУК

з дому ГОРОБЧУК

уроджена 19 березня 1919 р. в селі Бояні, Волинь, Україна

ПАНАХИДА відбудеться у п'ятницю 30 березня ц. р. о 7-ій год. веч. в похоронному заведенні П. Яреми 129 Схід 7-ма вул. Ню Йорк.

Коротка літія о год. 9-ій рано, в суботу, 31-го березня, а о год. 9:15 р. від'їзд Родини і Друзів з домовиною Покійної від пох. заведення до Українського Пантеону — св. Андріївської Церкви у Савт Бавнд Бруку, де буде відправлена Заупокійна Служба Божа о 11-ій год. ранку, а пізніше похорон і тризна.

Горем прибиті:

муж — ІЛЯРІОН ПОЛІЩУК

донька — ЛАРИСА

сестри — в Україні

та сестри по музеві — ВІРА ХИЛЬКО з мужем ВАСИЛЕМ, АННА САВОТІЇВ з мужем ІВАНОМ та дітьми в Австралії

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими, що в четвер 15-го березня 1979 р. по короткій і тяжкій недузі, з Волі Всевишнього, відійшла у Вічність наша Найдорожча Мама, Бабця, Сестра і Тета

св. п.

МАРІЯ ЧАЙКІВСЬКА

з дому КОЗАК

ПАНАХИДА була відправлена в суботу, 17 березня і неділю, 18 березня 1979 р. в похоронному заведенню Кардинал і Син в Торонто, Онт. Канада.

ПОХОРОННІ відправи відбулися 19 березня 1979 р. в українській католицькій церкві Успення Пресв. Богородиці в Місісага, Канада, а опісля на цвинтар Парк Лови, Торонто. Онт. Канада.

Горем прибиті:

ІРИНА ГРИЦКО — донька

РОМАН — син

ЯРОСЛАВ — син з Родиною

ОМЕЛЯН — син з Родиною

ВОЛОДИМИР — син з Родиною

ОЛЕГ — син з Родиною

внуки — ЮРІЙ і ОЛЕГ ГРИЦКО,

ХРИСТИНА і ВАСИЛЬ ГНАТІВ,

ТАНЯ, МАРТА, МАРКО і ОЛЕГ ЧАЙКІВСЬКІ

сестра і брати з Родинами в Україні та ближча і дальша родина в Канаді, Америці й Україні.

ПОДЯКА

Складаємо щиру подяку всім, тим, що старалися облегшити нам тяжкий біль втрати нашого єдиного сина і брата

8 квітня 1961 — † 31 серпня 1978

св. п. СТЕПАНА ЛАЗУРЕНКО

Наш 17-літній син загинув трагічно у автомобільному випадку, ідучи на виступ українських танців на фестивалю коло міста Віндзор, Канада, як член танцювального ансамблю „Гомін України" із Детройту.

Наш дорогий син Степан вже від дев'ятого року життя постійно із великим захопленням танцював у ансамблю „Гомін України" під вмілим проводом пані Іванни фон Драгінда-Кульчеської. Також любив Степанчик музику і вже від шостого року життя учився гри на фортепіяно у пані Лідії Добровольської, ставши членом Українського Музичного Інституту. Рівночасно вивчав Степанчик гру на бандурі бувши членом ансамблю юних бамдуристів під проводом інж. Петра Китастого. Довгий час Степанчик був членом Пласту та брав участь у Пластових таборах на оселі Діброва коло Детройту.

Учився Степан дуже добре. Весною 1978-го року, після одинадцять років навчання, став абсольвентом Української Рідної Школи у Детройті. У англомовній Вищій Школі був визначним учнем, членом National Honor Society. Виявив талант до організаційної праці, репрезентуючи понад три тисячі учнів своєї Вищої Школи як член Комітету для перегляду curriculum при місцевому Board of Education. Вже другий рік був головним редактором Річної Книги у своїй Вищій Школі Grosse Pointe North.

Від малого хлопчини прислуговував в Українській Православній Автокефальній Церкві св. Андрія Первозваного у Детройті, постійно помагаючи парохові о. протопресвітерові Олександру Биковцеві. Щиро дякуємо о. Биковцеві за те, що як тільки почув про нашу трагічну подію, вмить приїхав до нас зі словами співчуття та розради. Дякуємо також о. Биковцеві за відслуження панахид і похоронних відправ у Детройті та у Бавнд Бруку, де наш дорогий Степан похоронений на українському цвинтарі побіч свого дідуся, славної пам'яти полковника Степана Лазуренко.

Дякуємо рівно ж всечесним отцям Істочину та Івасюкові із Української Православної Церкви-Пам'ятника св. Андрія у Бавнд Бруку за відслуження похоронних відправ та панахид.

За відслуження панахид у похоронному заведенні Бугай у Детройті дякуємо оо. Василіянам на чолі з о. ігуменом Лотоцьким із Української Католицької Церкви Непорочного Зачаття, та дякуємо о. монсіньйорові Бохневичу із Української Католицької Церкви св. Івана Хрестителя.

Дякуємо щиро о. архи-просвітеру Сергію Кіндзерявому-Пастухів за відслуження панахиди у дев'ятий день над свіжою могилою покійного Степанчика.

Особливо дякуємо хорові із церкви св. Андрія за співи під проводом пані Александри Ковальської на панахидах та похоронних відправах за свого юного члена, покійного Степанвика. Дякуємо хорові „Боян" під проводом професора Кирила Цепенди та мужеському хорові під проводом пана Ярослава Дужого за співи на панахидах.

Щиро дякуємо Родині новоспочилої Елеонори Ільницької, котра згинула разом зі Степаном, її батькам Михайлові і Розалії та сестрі Емілії за їхнє сердечне співчуття у нашому спільному горю. Хай їх Господь Бог благословить і тримає у Своїй опіці.

Дякуємо пані Іванні фон Драгінда—Кульчеській, її мужеві Юліянові та батькам її, Євгенові і Розалії фон Драгінда за їхню ласкаву поміч у цей болючий час.

Особливо ми вдячні отаману Лютому-Лютенко, його дружині пані Олі та синові Юрієві за те, що опікувалися нами мов рідними у своєму домі в Бавнд Бруку.

Дякуємо молодим Друзям покійного Степана, танцюристам „Гомону України", абсольвентам Української Рідної Школи та всім шкільним товаришам, як також нашим друзям і знайомим за молитви, вислови співчуття, квіти та участь у похоронних відправах. Щиро дякуємо всім, що прибули на спільну тризну, яку вміло і жертвенно приготовила пані Валентина Євич на світлу пам'ять Еленори Ільницької і нашого Степана.

Дякуємо численним жертводавцям, що зложили пожертви на св. Служби Божі та на різні добродійні цілі, особливо на фонд фільму танків у виконанні ансамблю „Гомін України".

СЕРГІЙ і ЛІДА ЛАЗУРЕНКО з Родиною

УВАГА! УВАГА!

Любіть книгу.
джерело знання.
М. Г.

БЕРЕЗЕНЬ
МІСЯЦЬ УКРАЇНСЬКОЇ КНИЖКИ
НЕ ЗВОЛІКАЙТЕ, А ЗАМОВЛЯЙТЕ!

(Закінчення зі стор. 6)

Д-р Матвій Стахів:
а) УКРАЇНА В ДОБІ ДИРЕКТОРІЇ УНР — монографічна праця брошурована в 7-ох томах 22.00
б) ТРЕТЯ СОВЄТСЬКА РЕСПУБЛІКА В УКРАЇНІ — нариси з історії третьої воєнної інвазії Совєтської Росії в Україну і розвитку окупаційної системи в часі: Листопад 1919 — Листопад 1924 ... 3.00

Іван Стоцький: КЛЕПАЧІВСЬКИЙ РЕЙД — повість із часів УПА ... 6.00

Роман Смаль-Стоцький: УКРАЇНСЬКА МОВА в СОВЄТСЬКІЙ УКРАЇНІ ... 4.00

Василь Стус: СВІЧА В СВІЧАДІ — поезії ... 4.00

Сучасність: ХРОНІКА ТАБОРОВИХ БУДНІВ ... 5.00

Східньо-европейський дослідний інститут:
а) ВЯЧЕСЛАВ ЛИПИНСЬКИЙ архів — том 6 листи Дмитра Дорошенка до Вячеслава Липинського ... 16.00
б) архів — том 7 листи Осипа Назарука до Вячеслава Липинського ... 17.00

Остап Тарнавський: БРАТ — БРАТОВІ, книга про ЗУАДК ... 5.00

Володимир Татомир: ЮНАЦТВО В ОБОРОНІ РІДНОЇ ЗЕМЛІ — спогади про участь української молоді у визвольних змаганнях 1918-1920 років 3.00

Митрополит Іоанн Теодорович: У ВЕЛИКЕ НЕВІДОМЕ — три томи, частина І: вглянення; частина ІІ: доходження; частина ІІІ: взорення ... 15.00

Зеновія Терлецька: УКРАЇНСЬКІ СТРАВИ ... 7.00

ген. О. Удовиченко: ТРЕТЯ ЗАЛІЗНА ДИВІЗІЯ, РІК 1919 ... 7.00

о. Д-р Юрій Федорів: ПОЯСНЕННЯ ЦЕРКОВНИХ БОГОСЛУЖЕНЬ І СВЯТИХ ТАЙН ... 7.00

ред. Евген Федоренко:
а) РУХ ОПОРУ І САМООБОРОНА В УКРАЇНІ ... 5.00
б) СТИЛЕВІ ШУКАННЯ МИХАЙЛА КОЦЮБИНСЬКОГО ... 1.50

Іван Франко: ТВОРИ — 20 томів — комплет ... 80.00

Микола Хвильовий: ТВОРИ — в п'ятьох томах том І ... 15.00

Леся Храплива:
а) ДАЛЕКИМ І БЛИЗЬКИМ — вірші ... 3.50
б) ОТАМАН ВОЛЯ — повість для молоді (друге видання) ... 3.00
в) У ТЕМРЯВІ — нариси ... 2.00

Іван Цибульський: НА КРИЛАХ ТУГИ І МРІЙ — вірші і пісні ... 2.00

Богдан Цимбалістий: ПРОБЛЕМА ІДЕНТИЧНОСТИ. УКРАЇНА ЧИ АМЕРИКА ... 2.50

Дмитро Грицько Цяпка: ГОРИТЬ ЛІС — спомини колишнього вояка УПА ... 10.00

Василь Чапленко:
а) ЇСЬКО ҐАВА — віршована бувальщина ... 0.75
б) ДЕЩО ПРО МОВУ — збірка статтей ... 1.00
в) ДРАМАТИЧНІ ТВОРИ ... 5.00
г) ЗОЙК ТА ІНШІ ОПОВІДАННЯ ... 1.50
ґ) ІСТОРІЯ НОВОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРНОЇ МОВИ (XVII ст. — 1933 р.) ... 5.00
д) МОВНА ПОЛІТИКА БІЛЬШОВИКІВ НА УКРАЇНІ В 1950-60 рр. ... 5.00
е) МОЇ ВІРШІ ... 0.75
є) МУЗА та інші оповідання ... 0.75
ж) НОВІ ЗНАДОБИ ДО ЕТНОГЕНЕЗИ СЛОВ'ЯН ТА ІНШИХ НАРОДІВ — етимологічні досліди кн. 2. ... .00
з) ПІВТОРА ЛЮДСЬКОГО — повість ... 2.00
и) ПІДСТАВИ АДИГЕЙСЬКОЇ ТЕОРІЇ ... 3.00
і) СПРАГА БЕЗСМЕРТЯ — оповідання й п'єски 3.00
ї) УКРАЇНЦІ — повість ... 3.00
й) У НЕТРЯХ КОПЕТ-ДАГУ — повість ... 1.00
к) ЧИЙ ЗЛОЧИН — драма в 4-ох діях ... 0.75

Данило Чайковський: МОСКОВСЬКІ ВБИВЦІ БАНДЕРИ ПЕРЕД СУДОМ — докладний перебіг розправи, цінні документи, голоси преси ... 12.00

Дмитро Чуб:
а) СТЕЖКАМИ ПРИГОД — оповідання, нариси вірші ... 3.70

б) НОВИЙ ОБРІЙ — АЛЬМАНАХ література, мистецтво, культурне життя ... 2.50

Юрій Шерех: ДРУГА ЧЕРГА — література театральної ідеології ... 12.00

Авраам Шіфрін: У СОВЄТСЬКІЙ КАТІВНІ — із свідчень політв'язня ... 1.50

Августин Штефан: ЗА ПРАВДУ І ВОЛЮ — спомини і дещо з історії Карпатської України ... 10.00

Рожа Смеречинська-Шульова: ОСНОВИ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА — теорія й історія ... 8.00

Анатоль Юриняк: КАМІКАДЗЕ ПАДАЄ САМ — оповідання й фейлетони ... 4.00

Андрій Яковлів: ДОГОВІР БОГДАНА ХМЕЛЬНИЦЬКОГО З МОСКВОЮ 1964 р. ... 2.50

Д-р Володимир Янів: ЖИТТЯ — 4-та книга лірики 5.00

Юрій Яновський: МАЙСТЕР КОРАБЛЯ — роман... 3.00

Дарія Ярославська: ЇЇ НЮ ЙОРК — скорочена повість ... 2.00

Г. М. Яценко: ОСТАННІ СЛОБОЖАНИ — видання українського мисливського та рибальського товариства „ТУР" ... 5.00

Богдан Ясень
(переклад поезій і тексту)
Богдан Арей
(український текст)
НЕЗДОЛАНИЙ ДУХ мистецтво і поезія українських жінок, політв'язнів в СССР ... 30.00

АЛЬМАНАХ СТАНИСЛАВІВСЬКОЇ ЗЕМЛІ — збірник матеріялів до історії Станиславова і Станиславівщини ... 35.00
БУЧАЧ І БУЧАЧЧИНА — історично-мемуарний збірник ... 25.00
ЧОРТКІВСЬКА ОКРУГА — історично-мемуарний збірник ... 25.00
АНТОЛОГІЯ УКРАЇНСЬКОЇ ПОЕЗІЇ В КАНАДІ 1898-1973 ... 7.50
ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ПИСЬМЕННИКІВ „СЛОВО" література, мистецтво, критика, мемуари, документи, збірник ч. 1-7 72.00
ДЕННИК НАЧАЛЬНОЇ КОМАНДИ УГА І СУД НАД ГЕНЕРАЛОМ ТАРНАВСЬКИМ ... 10.00
УСС — Українське Січове Стрілецтво і Мазепинська ідея. Братство Українських Січових Стрільців в 60-річчя ... 1.50

Записки Наукового Товариства ім. Шевченка
ЗБІРНИК НА ПОШАНУ ОЛЕКСАНДРА ШУЛЬГИНА (1889-1960) том 186 за редакцією Д-р В. Янева ... 5.00
РЕЛІГІЯ В ЖИТТІ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ — збірник на пошану Кардинала Йосифа Сліпого том 181 за редакцією д-р В. Янева ... 5.00
У СТОРІЧЧЯ НАРОДИН ІВАНА ФРАНКА том 166 ... 2.50

Із видань Українського Вільного Університету:
Збірник на пошану ІВАНА МІРЧУКА (1891-1961) за ред. Ол. Кульчицького
Symbolae in memoriam IOANNIS MIRTSCHUK ed. Al. v. Kultschyzkyj — 15.00
Збірник на пошану проф. д-ра ЮРІЯ ШЕВЕЛЬОВА.
Symbolae in honorem GEORGII Y. SHEVELOV .. 22.00
НАУКОВІ ЗАПИСКИ матеріяли до історії української церкви — на пошану Кардинала Йосифа Сліпого за ред. д-р Володимира Янева ... 15.50

Наталія Полонська-Василенко: ДВІ КОНЦЕПЦІЇ ІСТОРІЇ УКРАЇНИ І РОСІЇ (в німецькій мові) 3.00

Михайло Демкович-Добрянський: УКРАЇНСЬКО-ПОЛЬСЬКІ СТОСУНКИ У XIX СТОРІЧЧІ ... 4.00

Аркадій Жуковський: ПЕТРО МОГИЛА Й ПИТАННЯ ЄДНОСТИ ЦЕРКОВ ... 11.00

PETRO MOHYLA AND THE PROBLEM OF UNITY OF CHURCHES ...

Володимр Шелест: ІДЕОЛОГІЧНА БОРОТЬБА МІЖ МОСКВОЮ ТА ПЕТЕРБУРГОМ — ЛЕНІНГРАДОМ І ЇЇ ВІДОБРАЖЕННЯ У ЛІТЕРАТУРІ ... 3.00

Олександер Юрченко: УКРАЇНСЬКО-РОСІЙСЬКІ СТОСУНКИ ПІСЛЯ 1917 Р. В ПРАВНОМУ АСПЕКТІ ... 15.00

Д-р Володимир Янів: СТУДІЇ ТА МАТЕРІЯЛИ ДО НОВІШОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ІСТОРІЇ з передмовою Наталії Полонської-Василенко. ... 15.00

Замовляти можна в книгарському відділі при „Свободі", пересилаючи чек або поштовий переказ, долучуючи оплату на кошти пересилки від $1-3 (в залежності від кількости книжок).

Мешканців стейту Ню Джерзі зобов'язує 5% стейтового податку.

"SVOBODA" BOOK STORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

ПІТТСБУРҐ
і Зах. Пенсильвенія!

ОКРУЖНИЙ КОМІТЕТ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ ПІТТСБУРҐУ і ЗАХІДНЬОЇ ПЕНСИЛЬВЕНІЇ
повідомляє, що
в НЕДІЛЮ, 8 КВІТНЯ 1979 Р.
о год. 3-ій по полудні
В ЗАЛІ ДОМУ 161 ВІДДІЛУ УНС
600 ҐЛЕНВУД АВЕНЮ, ЕМБРИДЖ, Па.
— відбудуться —
ЗАГАЛЬНІ РІЧНІ ЗБОРИ
в яких зобов'язані взяти участь усі члени Окружного Комітету, Конвенційні Делегати, Відділові Делегати та Урядники таких Відділів УНС:
24. 41. 53.56. 63. 91. 96. 109. 113. 120. 126.132. 161. 264. 276. 296. 338 і 481

ПРОГРАМА ЗБОРІВ:
1. Відкриття.
2. Відчитання протоколу з попередніх Зборів.
3. Вибір Президії для переведення Зборів;
4. Звіти урядників Окружного Комітету;
5. Питання і дискусії над звітами;
6. Уділення вотуму довір'я;
7. Вибір Окружної Управи і Контрольної Комісії;
8. Плян праці Округи на 1979 рік;
9. Доповідь;
10. Дискусія та ухвали;
11. Закриття Зборів.

У Зборах візьме участь
АНДРІЙ ДЖУЛА, головний радний УНС
ЗА ОКРУЖНИЙ КОМІТЕТ:
Андрій Джула, голова **Дмитро Головатий**, секретар

ОКРУЖНИЙ КОМІТЕТ ВІДДІЛІВ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ в ДЕТОЙТІ, Міш.
повідомляє, що
ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ
відбудуться
в П'ЯТНИЦЮ, 6-го КВІТНЯ 1979 р., о год. 7 веч.
в залі УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ при вул. Мартін ч. 4655, ДЕТРОЙТ, Міш.
НА ПОРЯДКУ НАРАД:
1. Відкриття;
2. Перегляд-провірка організаційної праці та обговорення організаційної кампанії на 1979 рік;
3. Обговорення загальних союзових справ;
4. Внески, запити і закриття зборів.

У зборах зобов'язані взяти участь усі члени Управи Окружного Комітету та члени Відділових Управ, як також конвенційні делегати УНС таких Відділів: **20, 75, 82, 94, 110, 146, 165, 167, 174, 175, 183, 235, 292, 302, 303, 309, 341, 463, 504, і506**
У зборах візьмуть участь:
ВАСИЛЬ ОРІХОВСЬКИЙ — гол. організатор УНС
РОМАН КУРОПАСЬ — головний радний УНС
ЕВГЕН РЕПЕТА — головний радний УНС
ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ УНС:
Роман Татарський голова
Роман Куропась секретар
Ярослав Базюк касир

Петра Тарнавського...

(Закінчення зі стор. 1)

Цапарнову — секретарку 347-го Відділу в Міллвіллі, Н. Дж., Василя Євтушенка — нового секретаря 422-го Відділу у Філядельфії і мґра Володимира Яцева — нового секретаря 32-го Відділу у Філядельфії.

За уступаючу Управу звітували голова Петро Тарнавський, який у своєму звіті з'ясував многогранну працю Округи у всіх ділянках; звіт його доповнили секретар мґр Василь Колінко і касир Іван Данківський. Починаючи звіт голова Петро Тарнавський в першу чергу звернув увагу на організаційну ділянку праці Округи. Він поінформував, що у звітовому році Округа збагатилася новим 269-им Відділом п. н. „Лемківська Криниця", який засновано в Екстоні, Па., з допомогою Павла Фуґи, при тому додавши, що цей Відділ вже має зорганізованих 47 нових членів протягом короткого часу його існування. Дальше голова поінформував, що в Конвенційному році всі 40 Відділів, приналежних до Округи придбали нових членів; разом придбано 426 членів, забезпечених на суму 1,031.500 долярів, тобто 426 придбаних членів становили „одну сьому" з усіх придбаних членів УНСоюзом в Конвенційному році, число яких виносило 2,982 члени. Говорячи про організаційні успіхи окремих Відділів, а в тому і секретарів він висловив подяку в першу чергу тим особам, що придбали 25 і більше членів, тим які придбали 10 до 24 членів, а відтак всім, що мали і менше придбаних членів. Він також згадав і головного радного Івана Одежинського, який збагатив Округу на 44 члени. Звітуючи про інші ділянки многогранної праці Округи, голова згадав про надзвичайно вдалий дводенний Фестиваль, відбутий з нагоди світлих ювілеїв щоденника „Свобода" „Українського Тижневика" і „Веселки", що відбувся на Оселі ім. Олега Ольжича в Лігайтоні від 10-го і 11-го червня 1978 року. Цей Фестиваль влаштовано при співпраці сусідніх Округ, а саме Твердого Вугілля — Шамокіну, Лігай Веллі — Аллентавну і Вілкс Бері. Також голова заторкнув справу Дому Округи; який потребує фінансової допомоги як від Відділів, так і централі Союзу. Голова поінформував, що від Округи був висланий лист до Екзекутиви, щоби хтось із них узяв участь в Річних зборах. На жаль, з огляду на навантаження іншою важливішою працею ніхто з членів Екзекутиви не міг прибути на наради. Свій вичерпний звіт у якому проаналізував всі ділянки праці, голова закінчив подякою всім Відділовим урядовцям за дружню співпрацю.

Секретар Округи мґр Василь Колінко, доповнюючи звіт голови, заявив, що в звітовому році відбулося 8 засідань Управи і одні ширші Організаційні наради.

Про фінансову господарку Округи всіх вичерпно поінформував касир Іван Данківський. Він довше зупинився над звітом господарки Дому Округи. Данківський, так як і голова Відділу вважає, що утримання Дому є дуже коштовне, а всі приходи з нього ідуть виключно на сплачення позички в УНСоюзі, яка нині ще виносить 8.010.00 долярів. Щоби це заборгування сплатити, касир закликав секретарів Відділів, щоби закупили „шери" якщо мають у касі Відділові гроші. На цей заклик, голова 422-го Відділу о. протопресвітер Степан Біляк і секретар згаданого Відділу Василь Євтушенко передали чек на суму 100.00 на сплату морґеджу.

За Контрольну Комісію звітував її голова мґр Іван Скочиляс, який заявив, що книговодство як касира, так і секретаря взірцево ведені, всі прилоги знайдено в найкращому порядку і тому запропонував уділення абсолюторії уступаючій Управі з признанням і похвалою.

Перед дискусією над звітами голова президії запросив до слова головного контролера о. протопресвітера Степана Біляка, який своїми об'єктивними порадами впровадив присутніх в атмосферу нарад справжньої братньої установи.

Відтак відбулася речева дискусія, у якій дискутанти заторкнули ряд дуже важливих справ зв'язаних з працею Округи, а також і цілости УНСоюзу. Д-р Іван Скальчук у довшій дискусії заторкнув справу втрат в членстві в минулому році. Він також згадав про справу винайму поверхів в Українській Будівлі, справу Реорганізаційної Комісії, справу поїздки головного предсідника д-ра Флиса до західніх стейтів тощо. Мґр Іван Скочиляс говорив про працю Округи, а при тому заподав деякі цікаві й важливі пляни на майбутнє у розбудові союзової праці. Ще в дискусії і запитах слово забирали: Василь Євтушенко, інж. Михайло Нич, проф. Володимир Винницький, Ар. Филипович, Яким Козел, Іван Ракочий, Дмитро Федорійчук, Михайло Хомин, Іван Васюрко і Іван Книгницький.

По дискусії і відповідях та уділенню абсолюторії уступаючій Управі і Номінаційної Комісії Іван Книгницький запропонував склад нової Управи в такому складі: інспектор Осип Бакай — почесний голова, Петро Тарнавський — голова, Степан Гавриш — заступник і координатор праці в Окрузі, о. протоієрей Михайло Борисенко, інж. Іван Скіра і Федір Петрик — заступники голови, мґр Василь Колінко — секретар, Іван Данківський — касир, Іван Книгницький — організаційний референт, інж. Юрій Трипуненко і Андрій Кушнір — імпрезові референти; з Уряду до Екзекутиви Управи входять: о. протопресвітер Степан Біляк і д-р Богдан Гнатюк — головні контролери та Іван Одежинський — головний радний. На членів Управи обрано: д-ра Івана Скальчука, інж. Михайла Нича, Ярослава Щербака, Теодора Дуду, проф. Володимира Винницького, Дмитра Федорійчука, Василя Євтушенка, Теодора Сущика, Івана Васюрка, Маріяна Коженьовського, Івана Бабяка, Миколу Дялюка, Миколу Голінка, Йосифа Хому та Ярослава Лебедя. Контрольну Комісії очолив мґр Іван Скочиляс, як голова, а на членів обрано Петра Щербу, Михайла Мартиненка, Михайла Ґлову й Якима Козла.

З черги говорив Степан Гавриш, який поінформував про загальну працю цілости УНСоюзу у його всіх ділянках, а відтак намітив плян праці в ювілейному році не лише Філядельфійської Округи, але й цілости союзу. Водночас в асисті о. протопресвітера Степана Біляка та голови Округи Петра Тарнавського він вручив нагороду — золоту зірку Теодорові Дуді за придбаних 26-ох членів в минулому році, а Михайлові Хоминові почесну плякету за 10 років праці на пості секретаря 32-го Відділу.

Переобраний голова Петро Тарнавський в першу чергу в імені обраної Управи подякував за довір'я, а відтак заподав плян праці на біжучий рік, а головно наголосив: виконання квоти, себто придбання 500 членів в ювілейному році та спеціяльними святами — бенкетом відзначити 85-річчя УНСоюзу.

Наради, в яких взяли участь 40 представників Відділів і які передали Степанові Гавришеві 30 аплікацій нових членів, знову закінчив спеціяльною молитвою о. Степан Біляк. Відтак відбулася перекуска, що її приготовила Окружна Управа.

У Торонтонському університеті...

(Закінчення зі стор. 1)

приємства, мають катедри вірменських студій при найкращих університетах Америки. Для виконування політичної праці, вони вибирають найкращого із своїх науковців, який має не тільки знання, але й зв'язки у тих справах — бо часто залежить не що, а кого знається. Вірмени спокійно, без зайвого шуму, спроваджують найбільше своїх людей (по жидах) із СССР.

Д-р М. Куропась сказав, що диплом з Гарварду, це немов золотий ключ, який відчиняє усі важливіші двері до урядів. Він також твердив, що випускники з Гарварду не повинні себе обмежувати лише до викладів в університетах бо вони можуть мати добру платню і зробити велику прислугу для української справи, займаючи пости у різних урядових департаментах.

Д-р М. Куропась не є випускником, ані працівником Гарварду, його завваження, є базовані на його політичній практиці, з часу, як був дорадником колишнього президента Форда.

По доповідях панелістів був час на питання й завваги. Були особи, які висловили критичні думки до книжки д-ра Маґочі, та неправильні й невияснені терміни д-ра Когута, на Курсах Українознавства у Гарварді.

Можна мати побажання до вимови д-ра Сисина, та коли врахуємо, що це вісім років тому, він уродженець землі Вашінґтона не знав ні одного слова по-українськи, то треба дати йому признання за знання предмету і мови.

Панель провадив молодий випускник Гарварду, член ФКУ д-р Сливоцький. Обсервуючи цього молодого українського вченого, кожного хто справді почувається українцем, охоплює гордість та рівночасно зроджується певність за долю українського Гарварду ще на довгі десятки, а може й сотки років чим не можуть похвалитися інші наукові чи політичні установи.

Приємно було почути від молодих науковців — д-ра Сливоцького і д-ра Сисина, що вони вперше зустріли розумного політика українського походження д-ра Мирона Куропася, здібного аналітика. Д-р М. Куропась своїми прикладами розвіяв усякі сумніви й питання про вартість наших студій у Гарварді. Радісно побачити чотирьох молодих, освічених, толерантних панелістів, які ставлять якість перед кількістю, професійну спокійну творчість, перед емоціями. Якраз така аналіза ситуації, вливає віру у життєздатність і відродження повновартісної української людини.

Вступайте в члени УНСоюзу!

• РОЗШУКИ •

БРАТ ПОШУКУЄ ЗА СЕСТРОЮ:
Анна Бурузейко-Миколаївна із Зборівського р-ну, вона мала б жити в "Camden, N. J." Прошу її — або хто знав би її адресу подати до:
MARIA MASHLUCK
141 Curtis St.,
New Britain, Conn. 06053

ПОШУКУЄТЬСЯ ЮРКА КОЗІВА
Останньо жив в Інгольштаті, Зах. Німеччина, в роках 1945-1946. Грав у футбольній дружині. Хто знав би про нього або він сам, прошу писати до:
M. Pylypchak
527 Jersey Avenue
Jersey City, N.J.
07302